

ibid. num. 35. 39. & 40. 217
 3 Contrarium ibidem num. 41. 217
 3 Clericus cessatur tacite renunciare beneficio, c. Odoardus si dolo vel fraude factus est inops, ibidem num. 36. 44. & 45. 217
 3 Vel si prioribus creditoribus preposuit posteriores, ibidem num. 38. 217
 3 Alienari bona sua in fraudem creditorum non gaudet beneficio, c. Odoardus, ibidem num. 46. 217
 3 Dolosus non est admittendus ad beneficium cessionis vel ad beneficium cap. Odoardus vel cap. Pervenit, de fidei iussor. ibidem num. 44. 217
 3 Spoliator qui fraudem adhibuit non admittitur ad beneficium c. Odoardus, ibidem num. 45. 217
 3 Alienari bona sua in fraudem creditorum non gaudet dicto beneficio, ibidem num. 46. 217
 3 Clericus non gaudet beneficio huius cap. Nisi conveniatur civiliter vel pro maleficio ad interesse prastandum, ibid. num. 47. 217
 3 Secus si agatur criminaliter ad poenam vel poenitentiam imponendam, qui non fit commutatio poenae pecuniariae in corporalem, nisi actore volente, ibidem n. 48. 217
 3 Et hoc si poena applicetur parti, secus si applicetur fisco, ibidem num. 50. 218
 3 Clericus ita demum gaudet privilegio huius cap. Si conveniatur actione personali, secus si actione reali, ut depositi &c. ibidem num. 52. & 54. 218
 3 Clericus non gaudet privilegio c. Odoardus, nisi debitum constet, ibidem num. 55. 218
 3 Et multo minus si debitum pertinaciter neget, ibidem n. 57. & 58. 218
 3 Si cedat bonis antequam condemnentur vel debitum in iure confiscetur, non est audiendus, ibidem num. 56. 218
 3 Clericus gaudet privilegio c. Odoardus absque ulla bonorum cessione, secus in personis non privilegiatis, ibid. num. 58. & seqq. usque ad num. 64. 218
 3 Beneficium c. Odoardus & c. Pervenit ex constitutione Pii IV. non datur debitoribus in urbe, nisi geitant birretum viride, ibidem num. 62. 218
 3 Clericus inops cum ad pinguiorem fortunam pervenit, non tenetur in totum, sed in quantum facere potest, habita ratione ne egeat, ibidem num. 65. 218
 3 Clericus semel admittus ad beneficium cap. Odoardus non prohibetur iterum admitti, ibidem num. 66. 218
 3 Clericus non admittitur ad beneficium c. Odoardus, nisi praestet juratoriam cautionem de solvendo, cum ad pinguiorem fortunam devenit, ibidem numero 68. & seqq. 218
 3 Beneficio ne quis conveniatur ultra quam facere potest, si competat ratione personae privilegiatae, non potest renuntiari, secus si ratione contractus in d. c. Odoardus, num. 70. 219
 3 Fallit in renunciatione tacita quae fit per actum contrarium, ibidem numero 71. 219
 3 Clericus an possit cum juramento renuntiare beneficio cap. Odoardus, ibidem num. 73. 219
 3 Beneficium d. cap. Odoardus habet duos effectus, ibidem numero 74. 219
 3 Privilegio ne quis detradatur in carcerem, renunciare non potest etiam cum juramento, ibidem num. 75. 219
 3 Privilegium ne quis conveniatur ultra quam facere potest, si competat ob reverentiam personae, renunciari non potest etiam cum juramento, ibidem num. 78. 219
 3 Beneficiarius non fruitur beneficio cap. Odoardus contra Pensionarium, si per seipsum consenserit reservationi personae, ibidem numero 79. & seqq. 219
 3 Secus si successerit beneficio gravato & non consenserit per seipsum, ibidem num. 80. 219
 Clerici quoad redditus Ecclesiasticos.
 1 Clerici vivere debent de Patrimonio Jesu Christi in cap. cum pridem, num. 95. de Pactis. 601
 1 In collatione praebendae non confertur clerico novum jus, sed juri quod habet a Deo determinatur ab Ecclesia certa possessio, ibidem num. 103. 602
 3 Clerici deservientibus debita sunt Ecclesiae stipendia ex Sacrarum litterarum testimonio in c. Si quis sanus. 7. de pecul. cleric. 234
 3 Et quomodo Ecclesiae deservire intelligantur, ibidem num. 12. 235
 3 Auctoritates Hieronimi, Augustini & Prosperi afferentium clericos qui bonis parentum aut suis sustentari possunt, peccare si redditus Ecclesiae percipiant in quo sensu a Doctoribus accipiuntur, ibidem num. 9. & seqq. usque ad num. 17. 235
 3 Clerici in primitiva Ecclesia nihil possidebant proprii, sed omnia erant communia & erat aliquis modus vivendi ab

Ecclesia approbatus, ibidem numero 15. 235
 3 Potest clericus pro libito disporre de portione quam per suos labores ab Ecclesia meretur aut quam sibi subrahatur de his quae ad decemum statum sunt necessaria, nec si profundat tenetur ad restitutionem, ibid. nu. 23. 237
 3 Clerici in Urbe & eius districtu intra decem milliaria decedentes ex Bulla Pauli V. libere possunt disporre de bonis ibi constitentibus, etiam provenientes ex redditibus Ecclesiasticis tam inter vivos, quam in ultima voluntate, et sique intestatis succedunt haeredes ab intestato, ib. n. 24. 237
 3 Clerici habentes patrimonium quamvis possint vivere de bonis Ecclesiae, tamen si illa infumant in usus inhonestos, tenentur ad restitutionem in cap. cum secundum, numer. 4. de praebend. 84
 3 Mendicitas clericorum credit in opprobrium Ordinis clericali, & opprobrium ejus, in cujus sortem assumpti sunt, ib. numer. 28. & 69. 85
 3 Humaniter sunt tractandi clerici, ne alii deterreantur a clericatu in cap. cum percussio, numer. 3. de cleric. agrotant. 145
 3 Non convenitur clericus instar Militis, nisi in quantum facere potest, ib. n. 9. 146
 Beneficiari an, & quando teneantur redditus beneficiorum suorum pauperibus erogare.
 Vide supra in ver. Beneficiari.
 Clerici Regulares.
 3 Clerici Regularibus Theoticis, & Ministrantibus infirmis interdictione est ne quamquam ad habitum regularem recipiant ante purtatem, in cap. cum virum n. 47. de Regul. 348
 3 Clericorum regularium appellatione Monachi, & Moniales non comprehenduntur in c. Non amplius, numer. 7. de Institutione. 161
 Clericus quoad residentiam.
 3 Clericus habens beneficium residentiam requirens non potest ad aliam diocesim morandi causa transire sine sui Praelati licentia in c. clericos, n. 2. de cler. non resid. pag. 58
 1 Vagabundus potest ad residentiam revocari, licet ejus beneficium personale residentiam non requirat in cap. cum omnes, n. 19. de constitut. 85
 Vide in ver. Residentia.
 3 Non potest clericus ex una ad aliam Ecclesiam, vel Civitatem transire sine licentia Episcopi proprii in c. Significavit, num. 4. de Paroch. 291
 1 Clerici in ordinatione adscripti servitio Ecclesiae non debent eam deserre sine licentia Episcopi, quamvis non sint intulati in c. Admoret, n. 15. & 37. de renunc. 304
 Clericus quoad titulum patrimonii vel beneficii.
 3 Clericos non debere sine titulo ordinari quibus ex causa constitutum fuerit in cap. non licet, num. 3. & 9. de praeb. 62
 3 Minorum ordinum clericis cur Episcopus cogatur titulum assignare sicut constitutus in sacris, ib. n. 13. 63
 3 Clerici non beneficiati habentes de patrimonio unde vivunt, licite possunt ad sacros Ordines promoveri in c. Episcopus, n. 17. de praeb. 64
 3 Et quid ex conc. Tridentino, ib. n. 18. 66
 3 Clericorum mendicitas credit in dedecus Ordinis clericali & opprobrium ejus, in cujus sortem aggressi sunt in c. cum secundum, n. 28. de praeb. 85
 3 Ad onus qui eligitur non debet repelli à mercede, ibid. numer. 29. 85
 3 Episcopus in suo officio generali providere debet ne quis clericorum egeat, ib. n. 31. 85
 Vide in ver. Ordines quoad titulum.
 Et in ver. Patrimonium.
 Clericus quoad Tonsuram Clericalem.
 1 Clericus primae tonsurae non eligitur in militiam Dominicam, sed in sortem Domini in c. cum contingat, n. 26. de stat. & qual. 286
 1 Contrarium, ib. n. 129. 286
 1 Potest tonsuram clericalem dimittere, & ad statum laicalem redire, ib. n. 35. 386
 1 Degradatur ab ordine, ib. n. 61. usque n. 71. 388
 1 Gaudet privilegio canonico & fori jure Divino, ibidem num. 82. & num. 112. 390 & 392
 1 Sicut in Ecclesia militanti per tonsuram, ita in triumphanti per characterem clericis à laicis distinguuntur,

ibid. num. 58. 391
 1 Clerici etiam primae tonsurae male promoti ab executione ordinis sunt suspensi, ib. n. 116. 393
 1 Per primam tonsuram transeunt à statu laicali ad clericalem & veniunt proprie clericorum appellatione, ibid. numero 128. 394
 1 Item efficiuntur Milites caelestis Militiae, ib. n. 129. 394
 Vide in verb. Tonsura.
 Clericus ubi conveniendus.
 1 Clerici in iudicem non suum et in Ecclesiasticum sine propria Episcopi licentia consentire non possunt in c. Significasti, n. 78. de elect. 211
 2 Clerici super excessibus coram Episcopo suo conveniri debent, non coram illis, quibus serviunt, nisi consuetudo, vel privilegium aliud inducit in c. cum contingat, n. 1. de for. comp. 58
 2 Clerico in curia Romana convento non competit declinatoria fori, competit tamen sibi ex causa jus revocandi domum in c. Licet, n. 1. de for. comp. 54
 2 Clericus an in curia Romana conveniri possit in prima instantia non obstat decreto conc. Trident. in c. 20. sess. 24. ib. n. 25. usque in fin. 55
 2 Potest clericus conveniri in loco originis, vel ubi contractus ante clericatum, sed non coram primo iudice, in c. Proposuit, n. 44. de for. comp. 70
 2 Clericus qui citatus coram Episcopo, potest de illius consensu ad aliam Diocesim se transulit, tenetur coram primo iudice causam prosecqui, ib. n. 16. 70
 2 Clericus conveniendus est coram proprio Episcopo si conveniatur à clerico, si vero à laico in c. Si quis, num. 15. de for. comp. 29
 2 Et in causis tam civilibus, quam criminalibus, ibidem num. 16. 29
 2 Etiam si clericus primae tonsurae, ibidem num. 17. & 19. 29
 2 Vel suspensus, excommunicatus, interdictus, depositus, aut irregularis, ib. n. 18. 29
 1 Clericus sine licentia proprii Episcopi non potest subiacere alieno & illius jurisdictionem prorogare in cap. Quod super his, n. 18. de majori obed. 583
 2 Clericus sine Diocesani licentia non potest se submittere jurisdictioni non sui iudicis in cap. Significasti, num. 1. de for. comp. 65
 2 Clericus debet conveniri coram suo Episcopo in c. Si quis, n. 1. & 9. de for. comp. 30
 2 Clericus non potest prorogare jurisdictionem alterius iudicis etiam Ordinarii absque consensu Episcopi proprii, ib. num. 4. & 7. 30
 2 Episcopus proprius quis dicatur ad hoc ut clericus coram ipso conveniri debeat, ib. n. 10. 30
 Vide in ver. Clericus quoad fori privilegium.
 3 CLERUS etiam donando Papae non potest obligare Episcopum ad solvenda data à se indicta in c. Novit, n. 27. Ne Sede vacante. 193
 1 COACTIO duplex, id est absoluta seu praecisa & condictio onas seu cautiva in c. Sacris, num. 2. & 23. de his quae vi met. 626
 1 Coactio absoluta est majoris rei impetus qui repelli non potest, ibidem num. 3. 626
 1 Fit per manuum attractionem vel detentionem, ibidem numero 4. & 9. 626
 1 Consensum prorsus excludit, ibidem num. 5. 626
 1 Coactionis absoluta exempla, ibid. num. 9. 626
 1 Coactio absoluta seu oppressio ad copulam cadit in mulierem, sed non in virum, ibidem num. 12. 626
 1 Coactio absoluta non potest intervenire in emissionem verbi, ibid. num. 14. 626
 1 Coactio conditionalis seu vis compulsiva & metus idem sunt, ibidem num. 17. 626
 3 Coactio absoluta consensum prorsus evacuat in c. Majores, num. 80. de Baptism. 564
 1 COACTUS à praedominio si quis vult, magis non vult quam vult in cap. Quilibet, num. 27. de elect. 272
 1 Coactus acquiparatur in c. Sacris, num. 5. de his quae vi met. caus. 626
 1 Nec meretur nec den eretur, ibid. num. 7. 626
 3 Coactus per metum dicitur conditionaliter volens, licet absolute non velit in cap. Majores, numero 84. de Baptism. 564
 3 COADJUTORIE quae dantur hodie à Sede Apostolica cum futura successione, an adveniant juri communi vel Decretis Concilii Tridentini in cap. Nulla, num. 42. & seqq. usque in finem de concess. praeb. 176
 3 Coadjutorie gratia non est mere preventiva, sed habet fontem iuris propter consensum coadjuti, ibidem

num. 43. 176
 3 Coadjutorie hodiernae esse odiosae & à jure communi exorbitantes, qui Autores senserint, num. 46. 177
 3 Coadjutoria cum futura successione in cathedralibus & Monasteriis, an & quo respectu dicatur esse contra Canones, ibidem num. 47. & seqq. 177
 3 Coadjutorie cum futura successione quae dantur à Papa in canonicis & aliis beneficiis in cathedrali & collegiata Ecclesia, an exorbitent à jure communi, ibidem n. 50. & seqq. usque ad num. 69. 177
 3 Anve exorbitent à concilio Tridentino, num. 69. 178
 3 Coadjutoria cum futura successione in inferioribus beneficiis est prorsus incognita Sacris canonibus, ibidem num. 51. 177
 3 Coadjutoria hodierna haereditariae successione imaginem refert, ib. n. 52. & n. 75. 177
 3 Coadjutoria cum futura successione ingerit votum captivum mortis, quod non excluditur per consensum coadjuti, ib. n. 53. 177
 3 Coadjutoria cum futura successione propter consensum coadjuti est minus odiosa, quam gratia mere preventiva, ib. n. 56. 177
 3 Coadjutoria hodierna in quibus differat à coadjutoria secundum formam juris communis, ib. num. 57. usque ad num. 67. 177
 3 Coadjutoria perpetua requirit consensum coadjuti, alioquin gratia est nulla, ib. n. 58. 177
 3 Coadjutoria de jure non datur propter benemerita, aut in favorem personae sed ob Ecclesiae necessitatem, ib. num. 61. 177
 3 Coadjutoria cum futura successione continet duas gratias aequae principales, unam in favorem coadjutoris, alteram in favorem coadjuti, ib. num. 62. 178
 3 Coadjutoria temporalis non datur nisi decrepitis, vel morbo incurabili impeditis officium exercere, ibid. num. 63. 178
 3 Coadjutoria temporalis dari potest ab eo ad quem spectat delictum vel cessionis admissio ib. n. 67. 178
 3 Coadjutoriam perpetuam non dat Legatus de latere, sed solus Papa, ib. n. 68. 178
 3 Coadjutorie cum futura successione permittuntur à concilio, Tridentino in cathedralibus & Monasteriis duntaxat, non autem in beneficiis inferioribus & num. seqq. usque ad num. 78. 179
 3 Et quae sit ratio differentiae, ib. n. 72. 178
 3 Coadjutorie utilitas non est tanta ut illi non preponderent gravamina plurima quae ex futura successione Ecclesiae & personis Ecclesiasticis inferuntur; & quae sint hujusmodi gravamina, ib. n. 75. & seqq. & num. 79. 179
 Ad coadjutoriam obtinendam exiguntur litterae commendatitiae aut Episcopi, aut capituli, ib. n. 76. 179
 1 Coadjutoria concernit principaliter publicam utilitatem, non autem remotio officialis infirmi ab officio in c. ceterum, n. 50. de Rescript. 131
 1 Coadjutorie gratia cur non tollendo, ib. n. 53. 132
 3 Coadjutoria cum futura successione ante conc. Tridentinum obtenta non potest concilium effectum fortiri in cap. Dilectus, il secundo, n. 21. de Praeb. 108
 3 Coadjutoria duplex in cap. Ex parte, num. 14. de cler. agrot. 152
 3 Coadjutoria cum futura successione quando expiret, ibid. num. 15. 152
 1 COADJUTOR canonici cum futura successione potest puniri ab Episcopo sine adjunctis capitularibus, nisi in litteris coadjutorie concessa ei fuerint omnia privilegia quae habent canonici in c. Nullus, n. 41. de elect. 202
 1 Coadjutor canonici cum futura successione non est canonicus nec capitularis, ibidem num. 42. 202
 1 Coadjutores perpetui in curis animarum ea lege ad residentiam tenentur qua Rectores Parochialium Ecclesiarum in capitulo ex parte, num. 4. de offic. Vicar. 477
 1 Nec possunt sibi alios Vicarios substituere, ibidem num. 5. 478
 3 Coadjutor dandus est Archidiacono loqui non valenti in cap. consultationibus, num. 1. de cler. agrot. 152
 3 Praelatus inhabilis propter morbum supervenientem ab officio non amovetur, sed datur illi coadjutor, ibidem num. 2. & 6. 152
 3 Idem in habente personatum vel quodcumque beneficium certi Monasterii & officii, ibidem num. 3. 152
 3 Idem in Abbate, ibidem numero 4. & 71. 152
 3 Idem in Generali Religiosis, ibidem num. 5. & 40. 152
 3 Coadjutor ut infirmo dari possit aut debeat, talis esse debet infirmitas ut eum impediatur officium suum exercere, ibidem num. 8. 152
 3 Item debet esse perpetua & incurabilis, ibidem n. 10. 253

283
 Confessio sacramentalis, ubi quando & a quo instituta in
 cap. Omnis, num. 22. de pen. & remiss. 287
 Confessio peccatorum omnibus post baptismum lapsis Jure
 Divino necessaria existit, ibid. num. 23. 288
 Confessio debet esse integra, ibid. num. 26. 288
 Confessio sacramentalis est actus judicialis, ib. n. 53. 290
 Confessiones secularium etiam Sacerdotum ex concilio
 Tridentino nullus Presbiter audire potest, nisi aut
 Parochiale beneficium, aut Episcopi approbationem
 obtineat, ibid. num. 59. 290
 Confessiones quas audit Sacerdos non approbatus sunt ir-
 ritae in c. Presbiter, n. 25. de Sacram. non iteran. &
 in c. Statuimus, n. 45. de supplen. negl. Pralat. 326
 Ad Confessiones personarum secularium audiendas Regu-
 laris semel ab Episcopo approbatus, an & quando possit
 iterum examinari & reprobari in cap. Grave, n. 50.
 de offic. Ordin. 553
 Confessio conjugum standum est super Matrimonio jam
 contracto in cap. Quod nobis, numer. 5. de claudesit.
 despons. 29
 Et proles ante publicationem suscepta pro legitima est
 habenda, ibid. num. 6. 29
 Nisi agatur de praedictio alterius Matrimonii publicè
 contracti, num. 7. 29
 Et quid post concilium Tridentinum, ibid. n. 19. 29
 Confessio etiam spontanea coram Judice incompetenti
 non valet in c. Tuam, n. 57. de ordin. cognit. 95
 Confessio facta vel praesumpta non potest magis operari,
 quam vera in c. Pervenit, n. 12. de test. cogn. 95
 Episcopus etiam quoad subditos non potest limitare ju-
 risdictionem Sacerdotis sibi non subditi in cap. Omnis,
 num. 82. de pen. & remiss. 292
 Confessionem Advocati eodem die revocant, si Judex
 velit habere pro lite contestata vel processum Subde-
 legati ratificet ab eo licite appellatur in cap. cum cau-
 sam, n. 1. de Appellat. 191
 Vide in ver. Sacerdos quoad confessiones.
 Confessio ac privilegium eligendi confessorem non ap-
 probatum ad confessiones audiendas sublatum sunt à
 concilio Tridentino in c. Ne pro dilatione, num. 17.
 de pen. & remiss. 298
 Confessio etiam immemorabilis, ut quis praeter sui
 Superioris licentiam confessorem sibi eligere valeat,
 reprobat, ibid. num. 68. 302
 Confessio absolventi consuetas à casibus in aliena
 Diocesi reservatis quoad Sacerdotes seculares, an va-
 leat, in d. c. Omnis, n. 95. 293
 CONFESSOR eligendus ex privilegio, cap. Ne pro
 dilatione, de pen. & remiss. debet esse habilis ad
 confessiones audiendas in d. c. Ne pro dilatione, n. 6.
 pag. 298
 Vide in ver. Privilegium eligendi Confessorem.
 Confessorem eligere est illius jurisdictionem prorogare,
 ibid. num. 11. 298
 Confessor electus in vim, d. cap. An censetur ordina-
 rius, ibid. num. 16. 298
 Confessor eligendus in vim Bullae cruciatae debet esse ap-
 probatus ab ordinario ipsius confessoris, licet in Bulla
 id non exprimat, ibid. n. 18. 298
 Confessor ab Episcopo electus potest illius confessiones
 audire etiam extra Diocesim approbatus, ib. n. 25.
 pag. 299
 Confessor five secularis, five regularis in una Diocesi
 approbatus non potest extra illam audire confessiones
 etiam personarum illius Diocesis in qua est approbatus,
 ibid. num. 65. & seqq. 302
 Confessor quomodo se debeat gerere cum muliere qua
 prolem suscepit ex adulterio in c. Officii, num. 15. de
 pen. & remiss. 282
 Confessor pro consilio obtinendo potest peccatum sibi
 confessum detegere sine expressione personae, ibid. n.
 22. & 25. 283
 Confessor an prohibetur revelare non tantum peccatorem
 sed etiam peccatum in Sacramento Pœnitentiae sibi de-
 lectum, ibid. num. 23. & seqq. usque in fin. 283
 Confessor revelans peccatum sine expressione personae,
 an sit deponendus & in Monasterium detrudendus, ib.
 num. 38. 284
 Et an aliquo casu possit illud cum fructu revelare, ibid.
 num. 39. & 42. 284
 Confessor an possit Episcopo revelare casum reservatum
 absolventi, ibid. num. 44. 284
 Confessorio absentem non licet confiteri per epistolam vel
 internuntium & contrariam propositionem, ut temera-
 riam & scandalosam damnavit Clemens VIII. in cap.
 Omnis, num. 38. de pen. & remiss. 289
 Confessor non potest valide absentem absolvere, etiam si

prius praesens illius confessionem audierit, ibidem na.
 289
 Confessori an liceat revelare peccatum sine revelatione
 peccatoris, ibid. num. 51. 290
 Confessores in locis exemptis approbandi sunt ab Episcopo
 Diocesano, ibid. n. 76. 291
 Confessorem oportet scire à quibus casibus non possit
 absolvere, ibid. num. 88. 292
 Confessori an liceat aliquid accipere à poenitente ex in-
 justè acquisitis in c. cum voluntate, n. 27. de sent.
 excomm. 351
 Confessores ex conc. Provinciali Mediolanensi V. quo-
 modo prohibentur absolvere poenitentes qui memori-
 ter nesciunt Orationem Dominicam, Angelicam Salu-
 tationem, Symbolum fidei, & Praecepta Decalogi in
 c. Firmiter, n. 47. de Sum. Trin. & fid. Cath. 8
 Vide in ver. Sacerdos quoad Confessiones.
 Confiteri statim an sit in praepo post lapsum in mortale
 in c. Ne in iustis, n. 227. de consil. 49
 Confiteri sacramentaliter semel in anno, ut quis teneat
 quae requisita sunt necessaria in c. Omnis, n. 1. de
 pen. & remiss. 286
 Infans, furiosus vel mente captus, non habens dilucida
 intervalla, non ligatur edicto de confitendo semel in
 anno, ibid. num. 5. 286
 Peccata venialia tantum habens, an teneatur jure posi-
 tivo semel in anno confiteri, ut satisfaciatur praepo Ec-
 clesiae, ibid. num. 14. 287
 Christianus qui saltem semel in anno confitetur, est
 suspectus de haeresi, ibid. n. 15. 287
 Confiteri semel in anno ex praepo Ecclesiae non tenentur
 illi quibus ex gratia collatum est, ut sint immunes à
 peccato veniali, ibid. n. 16. 287
 Peccata venialia non tenentur quis confiteri semel in anno
 specialiter & numeraliter, sed in generali, ib. nu. 17.
 pag. 287
 Hermaphroditus an teneatur confiteri semel in anno, ib.
 num. 18. 287
 Papa an adstringatur edicto de confitendo semel in anno
 & communicando in Paschate, ibidem numer. 20 &
 seqq. usque ad num. 26. 287
 Pueri tenentur semel in anno confiteri cum sunt docti
 capaces quod ut plurimum contingit circa septennium
 ibid. num. 32. 288
 Confiteri quis debet proprio Sacerdoti non alieno, nisi
 de proprii licentia petita & obtenta, ibid. n. 52. 290
 Confessio Sacerdotibus Regularibus satisfaciunt praepo
 Ecclesiae, nec tenentur iterum confiteri Parochiali
 Presbitero, ibid. num. 57. & 73. 290
 CONFIRMATIONIS Sacramentum conferri potest per
 solos Episcopos, non autem per simplices Sacerdotes
 in cap. Quanto, num. 2. de consuet. 181
 Confirmationis materia est christina coeque ex oleo &
 balsamo in c. cum venisset, n. 53. de sac. Unct. 412
 Manus impositio & unctio cur sit de essentia Sacramenti
 confirmationis, non autem Ordinis, ib. n. 56. 412
 Abbas Sancti Facundi supplicatio pro facultate confe-
 rendi Sacramentum confirmationis suis subditis in cap.
 cum venisset, §. Per frontis, n. 1. de sac. Unct. 417
 Confirmationis Ordinarius mittit est Episcopus Dele-
 gatus tamen potest esse etiam non Episcopus, ibidem
 num. 4. 417
 Papa potest munus administrandi Sacramentum confir-
 mationis committere etiam simplici Sacerdoti, ibidem
 num. 2. 417
 Episcopus est Ordinarius Minister confirmationis, Dele-
 gatus tamen potest esse etiam non Episcopus, ibidem
 num. 4. & 8. 417
 Christina conferendi facultas ex quibus causis per Sedem
 Apostolicam sit concedenda inferiori Pralato, ibidem
 num. 5. 417
 In Sacramento confirmationis datur Spiritus Sanctus ad
 robur sicut datur est Apostolis in die Pentecostes,
 ibid. num. 7. 417
 Abbatii petenti confirmationem facultatis conferendi chris-
 tina, an obicit concilium Tridentinum, anve expediat
 dictam confirmationem concedere, ibid. n. 9. 417
 Abbas castellan. qui ex privilegio potest omnia, quae ad
 Episcopum spectant, praeterquam christina conferre & sa-
 croc Ordines conferre, non potest administrare Sacramen-
 tum confirmationis, ib. n. 10. 417
 Conceditur tamen ei à Sanctissimo facultas de licentia
 Ordinarii, ib. n. 13. 417
 Confirmatio est complementum Baptismi & ante eam quis
 non dicitur plene christianus in c. Responso, numer.
 27. de sentent. excomm. 315
 Episcopo accedenti ad conferendum Sacramentum confir-
 mationis populus, vel clerus non tenetur victualis
 ministrare in c. Venerabili, n. 19. de censib. 519
 1 Confirmatio

1 Confirmatio dat robur achi confirmato, sed illum non ex-
 tendit in c. canonum statuta, n. 15. de consil. 15
 Confirmatio Pii IV. cum clausula decreti non operatur,
 ut omnia gesta contra conc. Tridentinum sint nulla in
 esp. cum accessissent, n. 28. de consil. 99
 Confirmatio quotuplex in c. Studuit, n. 27. de Off.
 legat. 502
 Confirmatio in forma communi quid operetur in c. Ex
 parte, numer. 4. de consil. 114
 Confirmatio lubrepitiosa non convalidat praebendarum sup-
 pressionem nullam, ib. n. 5. 114
 Confirmatio est manifestum signum superioritatis in c.
 Significasti, n. 53. & seqq. de elect. 209
 Confirmatio dicitur ex certa scientia, si illius tenor sit in-
 sertus in litteris, non autem in supplicatione in c. Ven-
 niens, numer. 22. de transact. 613
 Confirmatio Apostolica dat jus perpetuum & irrevocabile
 in c. de Rectoribus, n. 23. de cler. agrot. 149
 Confirmatio rei litigiosa etiam ex certa scientia non facta
 mentione litis est ipso jure nulla, nec impedit iudicem
 in causa procedere in c. Si quis, n. 2. de confirm. util.
 vel inutil. 193
 Declaratur, ib. n. 17. 193
 De re scienter confirmata per Papam iudex inferior non
 cognoscit, nisi tempore confirmationis res esset litigiosa,
 vel confirmatio alias subreptitia, ib. n. 1. 193
 Confirmatio ex certa scientia quando dicitur, ib. nume-
 ro 11. 28. & 29. 193 & 154
 Confirmatio in qua inferitur tenor rei confirmatae, dicitur
 in forma specifica, ib. n. 12. 193
 Confirmatio in qua exprimitur substantia rei, probat ab-
 que eo, quod doceatur de confirmato, ib. n. 13. 193
 Confirmatio ex certa scientia ligat manus iudicis, quom-
 inus possit cognoscere de questione exorta super re con-
 firmata, ib. numer. 14. 193
 Nisi comiter notorie confirmationem esse subreptitiam, ib.
 numer. 15. & 17. 193
 Confirmatio in forma communi, quae fit, ib. n. 18. 193
 Parum ut nihil operatur, ib. numero 19. 194
 Non impedit iudicem cognoscere de re confirmata, ib. nu-
 mero 20. 194
 Dat causam & titulum legitimum praescribendi, ib. nume-
 ro 23. 194
 Confirmatio sine causa cognitione an sit vera, vel falsa
 solus Papa cognoscit, ib. numer. 21. & 26. 194
 Confirmationem Apostolicam conc. Tridentinum non
 meminit, nisi in c. 14. sess. 24. ib. numer. 26. 194
 Confirmatio in forma communi & ex certa scientia in qui-
 bus differat, ib. numer. 27. 194
 Confirmatio an sit ex certa scientia, si fiat cum clausula,
 sicut iuste possidet, ib. numer. 28. 194
 Et quid si cum clausula, ex certa scientia, n. 29. 194
 Confirmatio ut suos producat effectus duo requiruntur,
 id est ut fiat ex certa scientia & cum causae cognitione
 vocatis partibus, ib. n. 30. 194
 Per Confirmationem in forma communi Papa non censetur
 praedictare Ordinarius numer. 33. 194
 Confirmationis appellatio in dubio venit illa, quae fit ex
 certa scientia, ib. numer. 34. 194
 Confirmatio facta judiciali ordine observato habet vim de-
 finitivam in c. constitutus, il secundo, n. 19. de Appellat.
 pag. 187
 Confirmatio electionis clandestinè facta, quando dicitur,
 ib. numer. 20. 187
 Confirmans non donat, sed tantummodo feras administra-
 tiones solvit & referat in c. Illa, numer. 11. Ne Sede
 vacante. 195
 Confirmatio est actus necessitatis & sapit iustitiam, collatio
 est voluntatis & sapit gratiam, ib. numer. 12. 196
 Confirmatus potest libere administrare, etiam si de viribus
 confirmationis in iudicio disceptetur in c. cum jamdu-
 dum, numer. 6. de praeb. 89
 Dummodo à confirmatione appellatum non fuerit, alias
 secus, ib. numer. 7. 89
 CONFISCATIO.
 Vide in ver. Fiscus.
 CONFRAETER dici non potest, qui bona sua dat Reli-
 gioni in c. Ut privilegia, numer. 13. de privil. 249
 CONFRATERNITATES laicorum ex consuetudine pos-
 sunt recipere oblationes, dummodo nihil sibi applicant,
 sed in usus usum totum convertant, in c. Pastoralis, n.
 22. de his que sunt à Pralat. 202
 Vide in ver. Laicus quoad decimas & oblationes.
 CONGREGATIO clericorum Doctrinae christianae unita
 Religioni clericorum Regularium ex consuetudine pos-
 soluta unione, redacta fuit ad antiquum statum secu-
 larem in c. Novit, n. 45. Ne sede vacante. 194
 Congregationem quot homines faciant & quot collegium
 in c. Nullus, n. 27. de elect. 201
 Congregatio quotuplex sit & an differat à collegio, ibi-
 dem numer. 28. 201
 Congregationem duo homines faciunt, collegium tres in
 cap. Veitra, n. 91. de cohabit. cler. & mulier. 12
 Congregationis concilii stilus in licentis non residendi ini-
 micitarum causa in c. clericos, n. 25. de cler. non
 resid. 60
 Congregationis concilii stilus in dispensationibus super
 homicidio voluntario in c. Henricus, n. 35. de cler.
 pug. in duel. 133
 Congregationis concilii declaratio super facultate Ab-
 batum conferendi Ordines Minores cum dimissis Episcopi,
 à quorundam impugnationibus vendicantur in c.
 Aqua, n. 9. de conc. Eccl. vel Altar. 515
 Congregationis concilii declarationes, an habeant legis
 auctoritatem, ita ut obligent in utroque foro in c.
 Quoniam, n. 6. & n. seq. usque ad n. 69. de consil. 119
 Congregationis concilii institutio & facultas, ib. numer.
 7. & 35. & seqq. 119
 Congregationis concilii auctoritas in decretis Tridentini
 conc. interpretandis est Apostolica & facit jus quoad
 omnes, ib. numer. 8. & numer. seqq. 120
 Declarationes à congregatione concilii fieri debent consulto
 Romano Pontifice & cur, ib. n. 10. 120
 Congregatio concilii in suis rescriptis frequentius utitur
 verbo *senfuit* & cur, ib. n. 20. 122
 Congregationis concilii declarationes infunt concilio &
 obligant in utroque foro ex vi legis declaratae ib. nume-
 ro 21. 122
 Congregatio concilii inhibet Officialibus Urbis in causa
 conciliaribus in quibus habet jurisdictionem privativè
 quoad omnes, ib. n. 36. 123
 Congregationis concilii declarationes non requirunt pu-
 blicationem, ib. numer. 45. & seqq. 124
 In declarationibus congregationis concilii non consuevit
 apponi tempus, neque locus & cur, ib. n. 52. 125
 Congregationis concilii declarationes, an careant legis au-
 thoritate, eo quod aliquando videatur sibi contrariae,
 ibid. numer. 56. 125
 Declarationibus congregationis conc. impressis, vel manu-
 scriptis sigillo & subscriptione carentibus, an & quae fides
 sit adhibenda ib. numer. 59. 126
 Congregatio concilii interpretatio non est probabilis
 tantum, sed necessaria, ib. n. 61. 126
 Congregatio concilii respondet ad dubia iuris, ea verbò,
 quae factum concernunt respicit ad iudices Ordinarios,
 ib. numer. 65. 126
 Congregationis concilii declarationes, quamvis edantur in
 aliquo speciali casu, tamen faciunt jus quoad omnes,
 ibid. numer. 66. 127
 Congregationis concilii auctoritas in decretis Tridentini
 conc. interpretandis est Apostolica & facit jus quoad
 omnes in c. Quoniam, numer. 8. de consil. 120
 Congregationis concilii stilus in dubiis decidendis & cau-
 sis expediendis, ib. numer. 35. 123
 In declarationibus congregationis concilii non consuevit
 apponi tempus, neque locus & cur, ib. numer. 52. 125
 Congregationis concilii rescripta sunt veluti responsa pruden-
 tum, ib. 68. 127
 Congregatio concilii occasione visitationis Limum &
 recognitionis conciliorum Provincialium respondet
 etiam ad dubia non conciliaria, ib. numer. 69. 127
 Congregationis concilii decilio de collatione simultanea in-
 caute à quibusdam refertur in c. cum Ecclesia Vultera-
 na, numer. 14. de elect. 258
 Congregationis concilii declarationes sigillo & subscriptione
 munitae, etiam si eduae fuerint in aliquo speciali casu
 faciunt jus quoad omnes perinde ac si à Papa eduae essent
 in c. cum venissent, numer. 17. de Juridic. 15
 Congregatio concilii à Pio IV. ad concilium Tridentinum
 non interpretandum, sed exequendum assumpta hæsita-
 vit, an ab initio licuisset concilium interpretari, ib.
 numer. 30. 17
 Congregationis concilii declarationes non publicantur &
 cur in c. Nullus, numer. 47. de Paroch. 289
 Congregatio concilii consultatur à Nuncio Apostolico in Bel-
 gio de consensu Concilii privati Archiducis in scriptis
 habito in c. Veniens, numer. 10. de Transact. 612
 Papa dat litteras in forma Brevis & Auditor cameræ mo-
 nitoria pro observatione declarationum congregationis
 concilii in c. Quoniam, numer. 41. de consil. 123
 Rotæ Romanae testimonium de auctoritate resolutionum
 Sac. congregationis concilii, ib. n. 70. 71. & 72. 127
 Stilus in causis Rotalibus cum dubia emergunt ad interpre-
 tationem concilii pertinentia, ibidem numer. 38. &
 numer. seqq. & numer. 72. 123
 Congregationis Ordinis Sancti Benedicti in Belgio erec-
 ta

poterat ab Ordinariis post Concilium Tridentinum locum non habent, sed deputari debent Vicarii, ibid. num. 44. 249

1 Commenda Parochialis Ecclesie fieri non potest, nisi actu Sacerdoti in c. Ut Abbates, num. 47. de stat. & qual. 360

1 Commende nostri temporis redactae sunt ad instar titularum in c. cum sit ars, n. 98. de stat. & qual. 402

1 Commenda etiam perpetua non mutat statum beneficii, ibid. num. 39. 402

1 Commende de jure communi erant temporales & ideo non erant incompatibiles cum titulis in c. Bonae memoriae, n. 29. de postul. Praelator. 195

1 Commenda nostri temporis sunt perpetuae & habent rationem tituli & commendatarius facit fructus suos, ibid. num. 30. 195

1 Commende cur adinventae in c. cum ad nostram, n. 5. de elect. 260

1 Commenda quid sit, ibid. num. 6. 260

1 Commenda nostri temporis an sint a jure vel a Concilio Tridentino improbat, ibid. n. 8. 261

1 Et an a Concilio Lateranensi sub Leone X. ibidem, num. 14. 261

1 Commende perpetuae de jure antiquo non erant cognite, ibid. num. 9. 261

1 Tridentinum Concilium non prohibet quin Monasteria, quae suos habent Conventus, dentur de commenda in commendam, ibid. n. 10. 261

1 Nisi Monasteria hujusmodi sint capta ordinum, n. 11. pag. 261

1 Commende graviter laedunt Monasteria tam in spiritualibus, quam in temporalibus, num. 14. 261

1 Commenda non mutat statum beneficii, ibid. n. 24. 262

1 Commenda cessante beneficio vacat eo modo quo ante commendam vacabat, ibid. n. 25. 262

1 Etiam si commenda sit perpetua, ibid. n. 26. 262

Vide in ver. *Monasterium commendatum.*

3 COMMENDATARIUS Monasterium S. Benedicti vel Sancti Basilii quibus cura animarum incumbit, an teneatur personaliter residere & curam per se ipsos exercere in c. In Ecclesiis, num. 1. & seqq. usque in fin. de capel. Monachor. 470

3 Commendatarius Monasterii cui imminet jurisdictione temporalis tantum, non teneatur sacris initiari, nec residere, ibid. dict. num. 1. 470

3 Commendatarius cui jurisdictione spiritualis incumbit in foro contentioso, an ardeatur ad sacros Ordines suscipiendo & personaliter residendum, ibid. num. 2. 470

3 Commendatarius cui incumbit cura animarum in foro poenitentiali, an teneatur Ordines Sacros suscipere & residere, ibidem num. 4. & seqq. usque in finem. 470

3 Commendatarius hodie habentur pro veris titularibus, ibid. num. 5. & 22. 470 & 472

3 Commendatarii Monasteriorum sunt cogendi Sacros Ordines suscipere, non residere in c. 43. 289

3 Communicantes quolibet anni die in Infans Philippinis, satisfaciunt precepto Ecclesie, ibid. n. 47. 289

3 Episcopus potest procedere ad excommunicationem in eos qui negligunt adimplere preceptum c. Omnis utriusque, ac elemosinas pio loco applicandas injungere, sed non expedire ut sibi absolutionem reserveat, ibid. n. 46. 289

3 COMMUNITAS quid sit in c. Responso, n. 16. de sent. excommun. 334

3 Communitas non praesumitur ita tota ad malum consentire, quin aliqui sint dissentientes, ibidem num. 81. 338

3 COMMUTATIO legati annui Fratibus Minoribus relicti, an sit nulla ex defectu intentionis, eo quod Papa ignoraverit haereditas fuisse vocatas in eventum commutationis in c. Nos quidem, num. 48. & seqq. usque ad num. 65. de testam. 248

3 Commutatio voluntatis locum non habet ubi testator providit quid fieri debeat de legato, si in unum destinatum converti nequeat, ibid. num. 49. 248

3 Et in quibus casibus commutatio impugari possit ex defectu intentionis, eo quod Papa ignoraverit praecisionem testatoris, ibidem num. 50. & seqq. 248

3 Commutatio voluntatis ab inferiori a Principe regulariter fieri non potest in c. Ex parte, num. 22. de constit. 116

3 Et quid si proventus hereditatis non sufficiat ad onera adimplenda, ibid. numero 23. & seqq. 248

3 Voluntas testatoris potest ab Episcopo in alium pium usum commutari, si de jure vel de facto adimpleri non possit, ibidem num. 27. 116

3 Commutandi ultimas voluntates, si quae facultas Episcopis competeat, non est subacta a concilio Tridentino, ibid.

setur facta nomine ejus dignitatis quae facit actum valere, etiam illa expressa fuerit per dictionem *Et cetera* in c. Ex parte, num. 38. de arbit. 645

1 In commissionibus causarum quando in supplicatione non exprimitur articulus certus juris, jubetur addi clausula *Dummodo*, non agatur de interpretatione Decretorum concil. in c. Quoniam, num. 39. de constit. 123

1 Commissio Papae praesumitur conformis libello in c. constitutus, num. 16. de fil. Presbit. 444

1 COMMISSARIUS cruciatus non est constitutus iudex, sed executor in c. Struduiti, n. 39. de offic. legat. 532

2 Commissarii ad testes examinandos, an subdelegare possint in c. Venerabili, num. 9. de testib. 143

1 Commissarius teneatur non modo ostendere litteras suae commissionis, sed etiam illarum copiam parti dimittere in c. cum in jure, num. 23. de offic. delegat. 492

1 Commissarii qui de Provincia ad Provinciam mittuntur, debent praesentare litteras suae facultatis Praefidi Provinciae, alias potest eis resisti, ibidem num. 40. 492

5 COMMITTERE quis non dicitur per se vel alium qui prolixas ignorat in c. Nobis, num. 77. de simon. 37

3 COMMODUM non debet quis coequeat ex eo quod facit invitus in c. Quoniam, num. 39. de jure patron. 482

3 Commodum sustentari & sine penuria, an differant in c. Non amplius, num. 15. & seqq. usque ad num. 20. de institut. 163

5 COMMODITAS aestimatur secundum consuetudinem Regionis & utilitatem personae, ibid. num. 16. 163

5 COMMUNE servitium quid sit in c. Praeterea, num. 11. Ne Praelat. vices suas. 61

5 Communia & minuta servitia pro Episcopopatibus & Monasteriis Galliae in patria reductis sextam partem vel valoris non excedunt, ibid. num. 71. & 75. 65

1 Commune pluribus ut singulis vel ut universis, quando aliquod esse dicatur in c. Licet de vitanda, num. 69. de elect. 218

2 Communis usus loquendi praevalet verborum proprietate in c. cum venissent, num. 67. de judic. 20

2 Declaratur num. 68. 20

1 COMMUNICATIO privilegiorum in forma communi non comprehendit facultatem conferendi Ordines in c. Quanto, num. 27. de constit. 182

1 Communicatio quantumvis ampla & generalis non comprehendit facultatem ordinandi, cum sit difficillima concessio, ibidem num. 28. 182

3 Communicatio privilegiorum quantumvis ampla, exemptionem a decimis praedialibus non includit in c. Nuper, num. 33. de decim. 308

Vide in verbo *Privilegium communicatio.*

5 COMMUNICARE in die caenae, non jejunio stomacho, quamvis olim liceret, hodie tamen est mortale in c. Si constituerit, num. 3. de Accusat. 5

5 Communicantes in Hebdomada Sancta vel infra Octavam Paschae satisfaciunt precepto Ecclesie ex declaratione Eugenii IV. in cap. Omnis, num. 41. de poenit. & remiss. 289

5 Communicare non licet in ipsa die Resurrectionis de manu Regularium, etiam devotionis causa, ibidem n. 43. 289

5 Communicantes quolibet anni die in Infans Philippinis, satisfaciunt precepto Ecclesie, ibid. n. 47. 289

5 Episcopus potest procedere ad excommunicationem in eos qui negligunt adimplere preceptum c. Omnis utriusque, ac elemosinas pio loco applicandas injungere, sed non expedire ut sibi absolutionem reserveat, ibid. n. 46. 289

5 COMMUNITAS quid sit in c. Responso, n. 16. de sent. excommun. 334

5 Communitas non praesumitur ita tota ad malum consentire, quin aliqui sint dissentientes, ibidem num. 81. 338

3 COMMUTATIO legati annui Fratibus Minoribus relicti, an sit nulla ex defectu intentionis, eo quod Papa ignoraverit haereditas fuisse vocatas in eventum commutationis in c. Nos quidem, num. 48. & seqq. usque ad num. 65. de testam. 248

3 Commutatio voluntatis locum non habet ubi testator providit quid fieri debeat de legato, si in unum destinatum converti nequeat, ibid. num. 49. 248

3 Et in quibus casibus commutatio impugari possit ex defectu intentionis, eo quod Papa ignoraverit praecisionem testatoris, ibidem num. 50. & seqq. 248

3 Commutatio voluntatis ab inferiori a Principe regulariter fieri non potest in c. Ex parte, num. 22. de constit. 116

3 Et quid si proventus hereditatis non sufficiat ad onera adimplenda, ibid. numero 23. & seqq. 248

3 Voluntas testatoris potest ab Episcopo in alium pium usum commutari, si de jure vel de facto adimpleri non possit, ibidem num. 27. 116

3 Commutandi ultimas voluntates, si quae facultas Episcopis competeat, non est subacta a concilio Tridentino, ibid.

num. 28. 116

Vide in verbo *Papa quoad commutationem voluntatum.*

5 COMPOSITIVUM supponit positivum, licet improprie aliquando ponatur pro positivo in c. Episcopalia, n. 7. de privi. 217

1 COMPAGI sunt caligae Episcoporum in c. Quia nos, n. 4. de auth. & usu pall. 300

4 COMPATERNITAS scienter vel ignoranter inter conjuges superveniens conjugum non dissolvit in c. Si vir, num. 1. de cognat. spirit. 57

4 COMPATER qui in actu Baptismi infantem non tetigit, sed Presbitero tradidit baptizandum vel baptizatum de manu Presbiteri suscepti, an contrahat cognationem spiritualem in c. Veniens, n. 1. & seqq. usque in finem de cognat. spirit. 59

4 COMPATREM duorum filii per quorum neutrum devenit est ad compaternitatem, licet invicem Matrimonium contrahant, nisi obtinet loci consuetudo in c. Super eo, num. 1. de cognat. spirit. 58

Reliqua in verbo *Cognatio spiritualis.*

1 Compates fidei rudimenta ignorantes, quomodo ex concilio Mediolanensi prohibentur infantes de Sacro Fonte suscipere in c. Firmiter, num. 47. de Summa Trinitate & fide cathol. 8

1 COMPENSATIO delictorum non fit ubi poena venit fisco applicanda, sive sit spiritualis sive temporalis, sive pecuniaria in c. Veniens, n. 10. de jurejur. 159

3 COMPLETUM dicitur, licet superflua aliqua pars illius in c. Ad nostram, num. 19. de Regular. 331

3 COMPOSITIO super decimis facta per Parochiam sine beneplacito, an transeat in successorem in c. Nuper, num. 24. de decim. 307

3 Componere est pro damno dato vel offensa vel injuria pecuniaria satisficere in c. Inter alia, num. 17. de immun. Eccles. 601

3 Compositio super jure beneficii praesumitur simoniaca, nisi facta fuerit auctoritate Superioris in c. Nisi essent, n. 3. de prob. 99

3 Compositio amicabile super spiritualibus valida est, licet transactio ista non valeat, ibidem num. 4. & 42. 99

3 Oportet tamen ut compositio capiat initium ab auctoritate Superioris & non a pacatione partium, ibid. num. 5. 99

3 Compositio super jure Ecclesiae potest fieri a Rectore in praedictum sui ipsius, etiam sine consensu Superioris, ibidem num. 30. 101

3 Compositio super re spirituali fieri potest, sed non transactio in c. Dilectus il primo, n. 2. de prob. 96

1 COMPROMISSARIUS in dubio, an censetur pronuntiasse ut arbitrum & ut arbitrator in c. contingit, n. 34. de arbit. 642

1 Compromissarius an sit Procurator compromittentium in c. causam, n. 11. 13. & 16. de elect. 238

1 Compromissarius arbitrar debet, an Praelatus sit idoneus ad officium Praelaturae, ibidem num. 13. 238

1 Compromissarii possunt esse alii a capitulo, dummodo sint viri Religiosi & clerici, ibidem num. 17. 238

1 Compromissarii eligere possunt & honestus est ut eligant per scrutinium secretum in c. Licet de vitanda, n. 51. & 61. de elect. 216

1 Compromissarii a principio possunt esse incerti, certificandi tamen per eos quibus data est eligendi potestas, ibidem num. 59. 217

1 Compromissarii non ardeantur ad eligendum servata forma scrutinii, ibid. num. 61. & 67. 217

1 Compromissarii licet procedant per viam scrutinii, non tamen ardeantur ad formam c. Quia propter in c. Publicato, num. 45. de elect. 286

5 Compromissarii simpliciter dati non ardeantur ad eligendum per scrutinium secretum in c. Nobis, num. 24. de simon. 54

1 Compromissarii non ardeantur ad secretum in cap. Quia propter, num. 26. de elect. 265

1 COMPROMITTENTES in arbitrium vel arbitratores de jure canon. possunt se juramento obstringere ad observantiam arbitri vel arbitramenti in c. Non sine, num. 18. de arbit. 633

1 Et hoc jus canon. servari debet etiam in foro civili, ibid. num. 19. 633

1 Compromittentes tenentur recipere electum a compromissario, dummodo sit idoneus in c. causam, num. 1. de elect. 237

1 COMPROMISSOR & compromissarius idem esse non potest in c. Licet de vitanda, num. 25. & 58. verbi. *Neque dicas*, de elect. 216

1 COMPROMISSUM de rebus spiritualibus in laicum fieri non potest in c. contingit, num. 1. & seqq. de arbit. 640

1 Etiam auctoritate Episcopi, ibid. num. 5. 640

1 Compromissum initum contra legis prohibitionem est irritum, quamvis lex procedat ulterius ad irrationem actus, ibid. num. 2. 640

1 Compromissum de re spirituali fieri potest in clericum & laicum simul, ibid. num. 8. 640

1 Etiam si unus sit clericus & plures laici, ib. n. 9. 640

1 Dummodo tamen fiat auctoritate superioris, ib. n. 10. 640

1 Compromissum de jure & de facto super beneficio vel jure spirituali fieri non potest etiam in clericum, ibid. num. 16. 641

1 Compromissum factum in laicum de re spirituali tanquam in arbitrum arbitratores an sustineatur, ib. n. 33. 642

1 Compromissum cur fieri non possit ab Ecclesia exempta in praedictum libertatis in c. cum tempore, num. 6. & n. seqq. usque ad n. 16. de arbit. 617

1 Compromissum ab initio est voluntatis post factum necessitatis, ibid. num. 13. 617

1 Compromissum super his quae alienari prohibentur si sine de facto non valet, ibid. num. 28. & n. seqq. 638

1 Secus si de jure, ib. n. 30. & seqq. usque in fin. 638

1 Compromissum non valet per quod Ecclesia obligetur, ibid. num. 29. 638

1 Compromissum super jurisdictione Archidiaconali, item super questione spirituali Hospitalis valet, etiam si auctoritas superioris non interveniat, ibid. n. 32. 638

1 Compromissum fieri potest de omnibus etiam tangentibus jus alterius, sed arbitrium non tenet in alterius praedictum, ibid. num. 38. 639

1 Compromissum expirat morte alterius compromittentium in c. Ex parte, num. 1. de arbit. 643

1 Etiam ante mortem fuerit conclusum in causa & praesens terminus ad sententiam, ibid. num. 15. 643

1 Compromissum est iudicium juris, nec extenditur ad heredes vel alios de quibus expressum non est cautum, ibidem num. 18. 644

1 Compromissum fieri potest in Judicem, ut in arbitratores tam secundum leges, quam secundum canones, ibid. num. 21. 644

1 Sive sit Judex Ordinarius, sive delegatus, ib. n. 22. 644

1 Compromissum censetur factum, ut in arbitratores, si data sit potestas procedendi de jure & de facto, & renunciatum reductioni ad arbitrium boni viri, ibidem num. 43. 645

1 Compromissum sub nomine Dignitatis factum, an transeat in successorem, ibid. num. 44. 645

1 Compromissum super beneficio Ecclesiastico, seu jure spirituali licite fieri potest in cap. Non sine, n. 9. de arbit. 633

1 Si fiat de jure, secus si de facto, ibid. num. 10. 633

1 Compromissum de jure & de facto alienationem includit & habet vim transactionis, ibid. n. 11. & seqq. 633

1 Compromissum de re spirituali in laicum fieri non potest, ibid. num. 13. 633

1 Compromissum etiam juratum generaliter initum in laicum non includit causam spirituales, ibid. n. 14. 633

1 Compromissum de jure civili prohibetur fieri cum juramento, tam arbitratorum, quam partium, ib. n. 21. 633

1 Compromissum juratum quamvis de jure civili actionem non producat, tamen secus est de jure canonico, ibid. num. 26. 633

1 Compromissum super electione potest fieri in unum tantum, in c. causam, n. 6. & 38. de elect. 238

1 Item fieri potest in extraneum a collegio, ib. n. 7. 238

1 Compromissum super electione Papae a Cardinalibus initum in unum tantum de collegio, an valeat, ibidem num. 45. 240

1 Compromissum in aliquos initum hac forma, ut compromissarii teneantur eligere nominatum a majori parte capituli, validum est in c. Licet de vitanda, nu. 29. de elect. 214

1 Declaratur, ibid. n. 56. & seqq. & 86. 216

1 Compromissum initum in aliquam partem collegii, an videatur initum in personas incertas, ibid. n. 42. 216

1 Compromissum de incerta persona assumenda non tenet, ibid. num. 43. 216

1 Declaratur ibid. num. 59. 217

1 Compromissum factum in aliquem ex collegio cardinalium hac forma, ut ille votis singulorum secreto exquisitis eum eligat in quem major pars collegii consenserit, hodie non valet, ibid. num. 56. & 85. verbi. *Quantus casus*. 216

1 Compromissum initum in aliquem ex collegio hac forma ut ille eligat eum in quem liber ac nulla forma servata major pars collegii consenserit, validum est, ib. num. 57. & 86. 217

1 Compromissum fieri potest sub hac forma, ut compromissarius eligat eum quem postea elegerint aliqui de collegio, ibid. num. 58. 217

Compromissum factum à cardinalibus directè in majorem partem collegii, an valeat, ibid. n. 60. usque ad n. 72. & 87. usque in finem. 217
Compromissum factum in quotam partem collegii, non dicitur in personam incertam, ibid. num. 62. 217
Compromissum fieri potest in collegium, imò & in concilium generale & postea sufficit consensus majoris partis, ibid. num. 61. 217
Compromissum factum in majorem partem collegii, an videatur factum in seipsum, ibid. n. 64. 218
Compromissum an requirat consensus singulorum vel sufficiat in communi, ibid. n. 68. 218
Compromissum in aliquos ex cardinalibus in eum hac forma, ut compromissarii eligere debeant eum in quem votis singulorum inquisitis duas partes collegii consenserint, an fieri possit à duabus ex tribus partibus cardinalium, ibid. n. 72. & seqq. usque in fin. 218
Compromissum in eum hac forma, ut compromissarii teneantur eum eligere in quem major pars capituli consenserit valet & est expeditior forma quam habeamus, ibid. num. 72. 218
Compromissum à cardinalibus in eum hac forma, ut compromissarii votis singulorum per secretum scrutinium inquisitis teneantur eum eligere in quem duas partes cardinalium consenserint, an valeat, ibid. n. 78. 219
Et an fieri possit à duabus ex tribus partibus cardinalium, ibid. num. 79. 219
Et quid si compromissum sit cum forma, ut simpliciter vota singulorum exquiri debeant, ibid. n. 80. 219
Compromissum cum forma, ut compromissarii teneantur eligere eum in quem consenserint duas partes collegii votis singulorum per scrutinium apertum inquisitis, an valeat, ibid. num. 81. 219
Et an fieri possit à duabus ex tribus partibus cardinalium, ibid. num. 82. 220
Compromissum cum forma, ut compromissarii teneantur eligere nominatum à majori parte collegii requirit consensus omnium nemine dissentiente, ibid. n. 86. 220
Compromissum directè factum in majorem partem collegii non valet, si sit cum forma, ut vota singulorum exquirantur, ibid. num. 87. 220
Et hoc fieri potest etiam in plures de collegio partium comparatione minorum, ibid. n. 89. 220
Vitiatur tamen, si vel unus dissentiat, ib. n. 90. 220
Compromissum de causa Ecclesiastica fieri potest in duos laicos ob adjunctionem unius clerici in c. cum propter num. 55. de jurepatr. 501
Opinio Lapi, quod in compromisso limitato sufficiat consensus majoris partis capituli, declaratur in cap. Licet de vitanda, num. 83. de elect. 220
Vide in ver. *Judex quoad compromissum.*
Et in ver. *Arbitrator*
Compromissum ubi agitur de crimine criminaliter, non potest fieri in privatum in c. Veniens, nu. 5. de jurejur. 159
Secus ubi de crimine agitur civiliter, ibid. nu. 6. 149
Compromissum super satisfactione injuriam fieri potest, non solum in extraneum, sed etiam in ipsum offensum tanquam amicabilem compositorem, ibid. num. 7. 159
Secus tanquam in arbitrum, ibid. num. 8. 159
Vide in ver. *Injuria.*
Compromissi verba quantumcumque lata relata ad arbitrium tertii proferuntur sub quadam confidentia legalitatis & bonitatis ejus in quem compromittitur, ibid. num. 22. 159
Compromissum super electione, an possit fieri in laicum in cap. causam, num. 10. & num. seqq. usque ad n. 18. de elect. 238
COMPROMITTI potest in laicum de rebus Ecclesie non spiritualibus, sed merè civilibus in c. contingit, num. 12. de arbit. 641
Nec requiritur consensus Judicis Ecclesiastici, ibidem num. 13. 641
Compromitti non potest deliberati causa in c. cum tempore, num. 8. de arbit. 637
Compromittere potest Clericus in sui præjudicium, non autem in præjudicium Ecclesie, ibid. num. 20. 26. & 29. 638
Declaratur num. 38. 639
Compromitti potest de rebus temporalibus Ecclesie etiam in mulierem habentem jurisdictionem de jure vel de consuetudine, ibid. num. 30. 638
Etiam sine autoritate Episcopi, ibid. num. 31. 638
Compromitti potest super beneficio, dummodo arbiter ex vi compromissi beneficium adjudicare non possit titulum non habenti, ibid. n. 33. 639
Compromitti potest super electione & Matrimonio spirituali in c. Ex parte, n. 3. de arbit. 643

Secus super Matrimonio carnali, ibid. num. 4. 641
Compromitti non potest de libertate hominis, secus de libertate Ecclesie præjudicium compromittenti, ib. num. 6. 641
Compromitti non possunt de facto que alienari prohibentur de jure in c. Non sine, n. 12. de arbit. 633
Compromitti potest de juribus Ecclesie in clericis ipsius in c. cum olim, num. 3. de prescript. 164
Compromittere potest clericus in laicum de bonis patrimonialibus, non autem de bonis Ecclesiasticis in cap. Episcopus, num. 38. de præb. 67
CONCEDIMUS seu INDULGEMUS, hæc verba relata ad id quod erat concessum de jure communi, nihil novum concedunt, jam concessum ostendunt in cap. Tuorum, num. 22. de privileg. 228
CONCESSA omnia videntur que non inveniuntur prohibita in c. Patentibus, n. 8. de privil. 224
Declaratur ibid. num. 14. 224
CONCESSIONE aliqua utens, ejus qualitates respicere non debet in c. De eo, n. 33. de tempor. ordin. 329
Concessio indeterminata intelligitur juxta formam petitionis in c. Innovamus, n. 6. de treug. & pace. 585
Concilium, communia.
Concilium undè dictum in c. Ex parte, num. 10. de capell. Monach. 474
Conciliorum institutum est, non solum hæreticos confutare, sed etiam catholicos orthodoxam fidem docere in c. cum contingat, n. 74. & seqq. de stat. & qual. 388
Concilium primum, ubi, quando & cur ab Apostolis celebratum in c. Antigonus, n. 39. de Pactis. 590
Concilium tertium Apostolorum fuit plenaria Conciliorum forma postmodum à Summis Pontificibus observata, ibid. & num. 40. 590
Concilium œcumenicum quod dicitur in c. Firmiter, num. 8. de Summ. Trin. & fid. Cath. 3
Concilia œcumenica que & quot in Ecclesia fuerint hæcenus celebrata, ibid. n. 9. 3
Constitutiones in concilio generali an edendæ sint nomine Papæ, an nomine concilii in cap. Antigonus, n. 31. usque in fin. de pactis. 589
Constitutiones in conciliis generalibus præsertim Papæ variis nominibus reperiuntur conceptæ, ibid. n. 34. 589
Constitutiones que sunt à Papa de concilio concilii denominari debent à Papa & illius nomine promulgari, ibid. num. 35. 589
Idem si de consensu Concilii contra distinctionem Abbatis vel de consilio & consensu simul, ibid. n. 36. 589
Constitutiones in concilio edendæ sunt nomine Papæ, si materia legis originatur à Papa & nomine concilii si materia originatur à concilio, ibid. num. 37. 589
Contrarium, ibid. num. seqq. usque in finem. 589
Declaratur ibid. num. 41. 590
Concilia sunt cœtus Episcoporum & Sacerdotum & sunt propter Ecclesiasticas causas in c. Etsi membra, n. 25. de his que sunt prælat. sine conf. capituli. 205
Vide in ver. *Tridentinum Concilium, Congregatio, Declarationes.*
Reges in concilio.
Vide in ver. *Sinodo Provinciali qui debeant interesse.*
Concilii Ephesini II. definitiones Leo Papa tanquam hæreticas damnavit in c. Majores, n. 30. de Bapif. 562
Concilia nationalia quibus Summi Pontifices vel eorum Legati præfuerunt, an & quomodo universalia, seu generalia nuncupari possint in cap. Firmiter, n. 7. de Summ. Trin. & fid. Cathol. 3
Concilium Florentinum & Tridentinum expenduntur pro sententia Theologorum in cap. Requiritur, n. 12. de Ordin. ab Episcop. 349
Concilium cartaginense IV. expenditur pro sententia canonitarum, ibid. num. 43. 351
Patres in concilio existentes non possunt aliquid statuere sine autoritate Papæ in cap. Antigonus, n. 55. de pactis. 591
Conciliorum definitionibus obtrudere non licet defectum causæ in cap. cum contingat, numer. 73. de stat. & qualitat. 389
Concilia non restringunt Papam, sed constringuntur ab ipso in c. Significati, n. 10. & seqq. de elect. 205
Concilia omnia per Romanæ Ecclesie autoritatem facta sunt & robur acceperunt, ibid. n. 15. 205
Concilium non dicitur, sed concilium seu conventiculum, quod sine autoritate Summi Pontificis celebratur, ibid. num. 16. 205
Concilium legitime congregatum post dissolutionem remanet acceptum & schismaticum, ibid. n. 17. 205
Concilia non dederunt primatum Romanæ Ecclesie, sed datum immediatè à Domino explicarunt, ib. n. 21. 206
Concilia generalia quomodo Romani Pontificis Superioritatem agnoverint, ibid. n. 51. & seqq. 209
Statuta Papæ à concilio non confirmantur, sed statuta concilii confirmantur à Papa tanquam Superiore, ibid. n. 54. 209
Concilium est iudex in schismate cum duo, vel plures contendunt de Pontificatu, ib. n. 61. & seqq. 209
Concilium cognoscit, quando electio Papæ non fuit canonica, ibid. n. 65. 209
Item in casu hæresis formalis, non autem alterius criminis etiam notorii & scandalosi, ib. n. 66. 210
Concilia omnia œcumenica observari debent sicut Evangelia in c. Nimis, n. 14. de filijs Presbiter. 439
Decreta in conciliis, quibus Summi Pontifices non præsent, aut concipiuntur imperativè, seu impersonaliter, aut nomine concilii in c. Antigonus, n. 32. de Pactis. 589
Decreta in concilio, cui Papa præsidet, ita demum edenda sunt nomine concilii, si Papa in hoc consentiat: aliis secus, ib. n. 41. & seqq. usque in fin. 590
Concilia omnia universalia congregantur & autoritatem accipiunt à Romano Pontifice, ib. n. 44. 590
Concilia generalia & eorum canones à Romano Pontifice confirmantur, aliis nullum habent robur, ib. n. 47. 590
Concilia generalia servanda sunt sicut quatuor Evangelia in c. Si quis, n. 40. de Regular. 317
Concilia omnia œcumenica manant ex eodem fonte Apostolice potestatis, sine qua non habent firmitatem in c. Nonnulli, n. 44. de rescript. 158
Concilia decreta ita sunt interpretanda, ut non sint inania & elusoria, ib. n. 46. 158
Conciliorum definitionibus firmiter adherendum in c. cum venissent, n. 79. de sacr. Unct. 414
Conciliorum generalium præsentia, quibus ex causis sit desumenda in c. Firmiter, n. 2. de Summ. Trin. & fid. cath. 3
Conciliorum quatuor universalium dignitas, ib. n. 5. 3
Concilia omnia universalis solius Romanæ Ecclesie autoritate sunt & roborata, ib. n. 10. 3
Concilia statuta concernentia jus positivum possunt per Papam tolli & abrogari etiam sine concilio in c. Majores, numer. 8. de Baptisim. 561
Concilia & Papa potestatis est major, quam solius Papæ extensivè, non autem intensivè, ib. n. 10. & 17. 561
Concilium non est Ecclesia universalis, nisi repræsentativè, ib. numer. 23. 562
Concilii iudicium in questionibus fidei, an & in quibus casibus sit infallibile, ib. n. 24. & seqq. usque ad numer. 37. 562
Quid si concilium sit congregatum sine autoritate Papæ, ib. numer. 25. 562
Et quid si autoritate Papæ sit congregatum & Papa ibi sit præsens, ib. n. 26. & 36. 562
Et quid si Papa sit absens, ib. n. 27. & 36. 562
Concilium sine autoritate Papæ congregatum est acceptum, schismaticum conventiculum & inagoga Satanz, ib. numer. 25. 562
Concilii definitiones, cui Papa præsidet sunt infallibiles, ib. numer. 26. & 36. 562
Alias secus, nisi post confirmationem Apostolicam, ib. numer. 28. & 36. 562
Vel nisi Papa committat concilio, ut talem articulum sic definit, n. 36. 562
Concilium legitime congregatum habet potestatem statuendi pleno jure, sed ejus determinationes non sunt infallibiles, nisi in tribus casibus, ib. n. 27. & 36. 562
Consilium etiam legitime congregatum errare potest, pro ut aliquando erravit, ib. n. 28. 562
Concilii Ephesini II. definitiones, Leo Papa tanquam hæreticas damnavit, ib. n. 30. 562
Conciliorum decreta Romani Pontificis olim confirmabant congregata sinodo Prælatorum sub Patriarchatu Romano & prævia diligenti examinatione, ib. n. 31. & 36. pag. 562
Concilii definitiones post impertitam illi autoritatem à Papa censentur Papales, non tamen infallibiles, nisi in casibus, ut n. 36. ib. n. 32. 562
Vide in ver. *Papa quoad fidei articulos.*
Constitutio edita à Papa in concilio non impedit, quin successor possit contra eam privilegium vel dispensationem concedere in c. Nuper, n. 26. de decimis. 307
arg. au. Reperior.

Concilia generalia habent tacite clausulam annullativam eorum, que in contrarium fiunt in c. Ex parte, n. 8. & 26. de capell. Monach. 474
Concilio Generali in contrariis rescriptis & privilegiis cur debeat specialiter derogari, ib. n. 9. 474
Concilia generalia habent clausulam derogatoriam ad sequentes contrarias dispositiones in c. Quanto, n. 42. de consuet. & in c. Nimis, n. 19. de fil. Presbit. 489
Concilio generali debet expressè & specialiter derogari, nec sufficit generalis derogatio in cap. Nonnulli n. 21. de rescript. 154
Contrarium ibidem n. 37. verif. Nec est omittendum. 156
Declaratur ibidem num. 28. & seqq. 156
Conciliaria Decreta non includuntur in derogationibus generalibus, si derogationes hujusmodi ponantur in litteris gratiæ & rescriptis contra jus, ibid. n. 28. 155
Concilia Generalia habent clausulam derogatoriam ad sequentia rescripta contraria, non autem ad sequentes constitutiones, etiam si sint solius Papæ, ibid. n. 30. 155
Concilii Generalis postterius Decretum tollit primum contrarium, quamvis Generali concilio expressè non deroget aut de illo mentionem non faciat, ibidem n. 31. & seqq. & num. 35. usque ad num. 38. & 42. usque ad num. 49. 156
Rescriptum contra Generale concilium non valet, nisi concilio fuerit specialiter derogatum, ibid. n. 32. 156
Litteræ Apostolicæ in quibus Generali concilio non derogatur, sunt invalidæ non ex defectu potestatis Papæ qui est supra concilium, sed ex defectu voluntatis, ibidem num. 34. 156
Constitutiones conciliares si invicem sunt contrariæ, quænam ex illis servari debeat, ibid. num. 37. 156
Concilia Generalia habent clausulam derogatoriam ad sequentes dispositiones contrarias in c. Si quis, num. 66. de foro comper. 33
Et quid in concilio Tridentino, ibidem num. 67. 33
Constitutio edita à Papa in concilio, an dicatur conciliaris quoad hoc ut contraria rescripta vel privilegia non valeant, nisi concilio fuerit derogatum in c. Ex parte, n. 1. & seqq. usque in fin. de capell. Monach. 473
Constitutionibus Papæ vel Decretibus Episcopalis in privilegiis non est opus ulatenus derogare & in rescriptis sufficit derogatio generalis, ibidem num. 2. 474
Declaratur ibid. num. 21. 476
Constitutiones editæ à Papa in concilio appellantur simpliciter constitutiones Papæ, ibidem n. 5. 474
Contrarium ibidem num. 1. 473
Declaratur ibidem num. 21. 476
Constitutionibus conciliaribus debet spiritualiter derogari in contrariis privilegiis & litteris gratiæ, ibidem n. 14. & 27. 475
Constitutiones editæ à Papa & concilio simul sunt majoris autoritatis quam constitutiones solius concilii, ibidem num. 17. 475
Constitutio edita à Papa, Sacro approbante concilio, dicitur conciliaris, ibidem num. 20. 475
Contradicente concilio valet, sed non est conciliaris nec eget speciali derogatione in contrariis rescriptis & privilegiis, ibidem num. 25. 476
Constitutiones conciliares si invicem sint contrariæ, quænam ex illis servari debeat in c. Nonnulli, num. 37. de rescript. 156
Constitutio c. Nuper ad effectum, ut requiratur derogatio est conciliaris in c. Nuper, num. 30. de decimis. 308
Constitutio posterior tollit priorem conciliarem etiam sine speciali derogatione in c. Quod à Prædecessore, n. 71. de schismat. 97
Privilegium Papæ contra concilium absque derogatione non valet in c. Quanto, num. 42. de consuet. 184
Concilium Provinciale.
Vide in verbo *Sinodus Provincialis.*
CONCORDATIS Germaniæ non obstant reservationes non insertæ in corpore juris in c. Nullus, num. 111. de elect. 209
Concordata an obstant quin valeat nominatio Regis de persona seculari ad Abbatiam Regularem in c. cum in magistrum, num. 23. de elect. 278
CONCORDITER fieri non dicitur, si vel unus contradicat in cap. cum Ecclesia, num. 8. de caus. possess. & propriet. 98
CONCORDIA plena non dicitur, nisi omnes constantiam nemine discrepante in cap. Licet de vitanda, num. 2. R

de elect. 213
 Concordia per Papam confirmata ex certa scientia & cum causa cognitione non sunt sublatæ a concilio, c. 4. fess. 6. & c. 6. fess. 25. in c. Veniens, num. 6. & 10. de transact. 612
 Secus in pacto gratuito, ibidem num. 7. 612
 Concordia ex quibus diversificatur à pacto gratuito seu privilegio, ibidem num. 11. 612
 Concordia in latiori significatione accipitur, prout contrahitur à discordia, ibidem num. 17. 613
 Concordia à Sede Apostolica confirmata non sunt sublatæ à concilio Tridentino, c. 6. fess. 25. in c. Si quis, num. 24. & 24. de confirm. util. vel inutil. 194
 An hoc procedat in confirmationibus tantum ex certa scientia, an verò etiam in confirmationibus in forma communi, ibid. num. 25. & seqq. usque in fin. 194
 Concordia ut sint reales & obligent successores, debent esse confirmatæ ex certa scientia, aliàs sunt personales, ibidem num. 32. 194
 Concordia à Sede Apostolica confirmata in forma communi intelligitur derogatum à concilio Tridentino, etiam si cum ea concurrat immemorabilis consuetudo, ibidem num. 37. 194
 CONCUBINARIË & adulteri quibus pœnis ab Episcopo sint puniendi in c. Pervenit, n. 36. de adult. 138
 Concubinarii tam soluti quam uxorati, si ter admoniti concubinas non eiecerint, excommunicari possunt ex concilio Tridentino in c. Pernitiosam, num. 18. de offic. Ordinar. 506
 Etiam cum diversis concubinis successivo tempore fuerint deprehensi, ibidem num. 19. 507
 Monitio trina contra adulteros & concubinos non est necessaria, nisi quando ad excommunicationem proceditur & puniri possunt aliis pœnis, etiam non expectato anno post excommunicationem, ibid. n. 20. & 22. 507
 Concubinarii in prima, secunda & tertia monitione puniri possunt pœna pecuniaria piis locis vel apparitoribus applicanda, ibidem num. 21. 507
 Pœnæ à jure communi vel statutis Synodalibus contra concubinos inflicte non sunt sublatæ à concilio Tridentino ibidem num. 22. 507
 Pœna ejjectionis extra oppidum contra mulieres adulteras & concubinas non habet locum in viris, ibid. n. 23. 507
 Concubina clericus, an ipsius clericus forum fortietur in c. Nullus, n. 25. & seqq. usque ad num. 33. de foro compet. 38
 Concubina clericus dicitur committere sacrilegium, ibidem num. 26. 38
 Concubinarius ex ejusdem Theologi sententia non tenetur concubinam à domo expellere, sed tantum polliceri se cum ipsa non peccaturum, quando eâ dimissa tristitia vitam ducet in cap. Ne ininitaris, numero 324. de confit. 63
 Vide in verbo Clericus quoad delicta & pœnas.
 IN CONCURSU Parochialis præferri debet is, cujus mores probati sunt, doctiori cujus vita iugior & multò magis i prava sit in c. Eam te, num. 18. de stat. & qual. 372
 Index appellacionis ex Bulla Pii V. an possit vocare præelectum ad novum examen, antequam rejectus doceat ex aliis documenta de irrationabili iudicio Episcopi, ibidem num. 29. & seqq. usque in finem 373
 Concurfus plures in Urbe habiti ex Decreto S. congreg. concil. inter appellantes & præelectum, ibidem numero 37. 374
 Concurfus novus ex filio congreg. concilii in Urbe instituitur, ubi appellans de irrationabili iudicio dederit sumum, ibidem num. 39. 375
 Concurrentium qualitates sunt invicem conferendæ, ut liquet uter eorum sit magis idoneus, ibidem n. 42. 375
 Episcopi affectus inordinatus in prælectione minus idonei ex quibus eliciatur, ibidem num. 48. 376
 Concurfus non requiritur in Parochiali iuris patronatus mixti laicorum & Ecclesiasticorum in c. Quoniam n. 58. de confit. 125
 Concurfus an requiritur in dignitatibus & mansionariis seu hebdomadariis curam animarum habentibus in cathedralibus vel collegiatis Ecclesiis in c. cum sit ars, n. 19. & seqq. usque ad num. 28. de stat. & qual. 401
 Concurfus an requiritur in Parochialibus non collegiatis, ubi cura animarum per plures exercetur aut in Parochialibus habentibus nomen dignitatis, ibidem numero 24. & 27. 401
 Item an requiritur in Prioratu commendari solito qui est dignitas habitus & non actu cuive cura imminet animarum, ibidem n. 28. & seqq. usque ad num. 41. 402
 Concurfus non requiritur in beneficiis regularibus curatis, etiam clericis secularibus commendari solitis, ibidem

num. 37. & seqq. usque ad num. 41. 402
 Concurfus habitus infra terminum decem dierum non est nullus, si nemo post examen comparuit qui se lectum præterdat, ibidem num. 48. 403
 Idem si aliqui fuerint examinati infra decem dies, alii vero post, ita ut nullus ex concurrentibus remanserit non examinatus, ibidem num. 49. 403
 Decisio S. congreg. concil. quod in Parochialibus patronatus laicorum non requiritur forma examinis per concurfum, an habeat locum quando plures à patrono laico sunt presentati in c. cum autem, n. 31. & seqq. usque in finem de jure patron. 493
 Concurfus an requiritur in Parochialibus patronatus laicorum quarum collatio ob lapsum tempus ad presentandum præfixum ad Episcopum est libere devoluta in c. cum propter, num. 7. & seqq. usque ad num. 13. de jure patron. 498
 Concurfus non requiritur in Parochialibus ad Sedem Apostolicam devolutis ob lapsum temporis Episcopo ad providendum præfixi, ibidem num. 8. 498
 Concurfus fieri debet inter plures ab eodem patrono laico ad Parochialem vacantem cumulative presentatos, ibid. num. 10. 499
 Concurfus à concilio Tridentino præscriptus in Parochialibus iuris patronatus Ecclesiasticis, an sit etiam observandus in Parochialibus patronatus partim Ecclesiasticis & partim laicis, ibidem numero 21. & seqq. usque ad num. 39. 499
 Et quid in Parochialibus iuris patronatus quod origine erat totum laicale, sed pro duabus tertiis partibus ex donatione laicorum effectum postea fuit Ecclesiasticum, ibidem num. 39. & seqq. usque ad n. 74. & 80. 500
 Concurfus est præjudicialis patronis quorum libertas in presentando restringitur, ibidem num. 34. & 37. 500
 Concurfus non requiritur in Parochiali iuris patronatus pro una parte laicali & pro duabus Ecclesiasticis, ibidem num. 80. 503
 Concurfus habitus coram Examinatoribus non Magistris, seu Doctoribus, aut Licentiatibus in Theologia, vel Jure canonico non est nullus in c. Inter cæteras, n. 54. de rescript. 138
 Concurfus non requiritur in Beneficiis Regularibus curatis & que Regularibus in titulum conferri consueverunt, sed sufficit, ut Regularis præficientis sit ab Ordinario examinatus, atque probatus in c. cum ad nostram, n. 22. de elect. 262
 Concurfus non requiritur in Parochialibus patronatus laicorum & Vicariis perpetuis, ib. n. 28. 262
 Concurfus requiritur in Parochialibus etiam litigiis, in c. Sicut unire, n. 63. de excess. Prælat. 195
 Electio detrahente novum examen subire infra præfixum terminum jubetur appellans coram Urbis Vicario examinari in cap. Eam te, n. 38. de stat. & qual. 375
 Vide in ver. Appellatio à mala Episcopi electione.
 Et in ver. Parochialis iuris patronatus.
 Concurfus fieri debet ab Episcopo, licet collatio Parochialis ad alium spectet in c. Illa, n. 33. Ne sede vacante. pag. 197
 Capitulum habens jus conferendi Parochialem, non potest edicta proponere pro concurrentibus, sed hoc jus pertinet ad Episcopum, ib. n. 36. 197
 Concurfus, Sede vacante
 Vide in ver. Vicarius Capitalis, Sede vacante.
 Vicarius Apostolicus quoad concurfum.
 Vide in ver. Vicarius Apostolicus.
 Examen per concurfum requiritur in qualibet vacatione, nec sufficit, ut quis fuerit alius in concurfu approbatus, in d. cap. Illa, n. 21. Ne Sede vacante. 196
 Electio magis idonei & collatio sunt diversa & ex una ad aliam non inferuntur, ib. n. 32. 196
 Collatio Parochialis est debita magis idoneo prælecto in concurfu in c. Ex frequentibus, n. 7. de institut. 169
 Parochialis Ecclesia est iustitia est debita digniori inter probatos in concurfu ab Examinatoribus Synodalibus in c. Mandato, n. 17. & n. 26. & seqq. de simon. 54
 Et postpositus potest appellare ab irrationabili iudicio Episcopi ex Bulla Pii V. ib. n. 18. & 27. 54
 Parochialem impetrans in concurfu tacente suam inhabilitatem occultant, peccat contra iustitiam & ad restitutionem tenetur, ib. n. 22. & n. seqq. usque ad n. 33. pag. 54
 Impediens ne beneficium detur digniori in concurfu, restituere tenetur, ib. n. 29. 54
 Vide in verbo Examinatores.
 Et in ver. Episcopus quoad Parochialium collationem.
 Parochiales Ecclesiæ in pluribus casibus hic relatæ conferuntur sine forma examinis per concurfum, n. 51. 66
 Revalidatio beneficii in concurfu obtenti est ex sui natura

præjudicialis, ib. n. 62. 56
 Concurfus in quo una cum tribus Examinatoribus Synodalibus, alii quoque non Synodales fuerunt adhibiti non valet, in cap. Massana, n. 28. de elect. 281
 Concurfus an requiritur in Parochiali Ecclesia, quam Patrono laico confert jure devolutio ob lapsum temporis Patrono laico ad presentandum præfixi in c. Quoniam, numer. 62. de Jurepat. 483
 CONCUSSIONIS crimen puniuntur in quadruplum in c. Procuracionis, n. 25. de censib. 516
 Concurfus an requiritur in Beneficiis ex filio Rotæ non sit, nisi cum fructibus perceptis & sub fructibus semper comprehenduntur distributiones quotidianæ in c. Gravis, n. 86. de Restitut. spoliat. 107
 CONDEMNATUS in penam, que auferit libertatem perdit testamenti factionem, sed non ea que sibi competunt ratione publici Officii in c. Qualiter & quando, il secundo, n. 92. de Accusat. 15
 CONDICITIO sine causa datur ex æquitate contra eum, qui factus est locupletior, non modo ex re mea, sed etiam ex re mihi debita in c. Gravis, n. 58. de restit. spoliat. 107
 CONDITIO si puella non nuperit aliqui ex certo genere personarum non est contra libertatem matrimonii, si alii superint, quibus possit nubere in cap. cum dilectus, numer. 41. de conit. 189
 Condicio formam substantialem inducit in c. causam, numer. 25. de elect. 238
 Condicio que non potest impleri de jure, sufficit ut impleatur de facto in c. Literæ quas n. 11. de matrim. contract. contra interd. Eccles. 73
 Condicio facta est, ut per momentum temporis impleatur, licet implementum non daretur in c. Episcopus, numero 54. de præbend. 68
 Nisi non daret factus illius, qui conditionem implevit, ib. numer. 61. 68
 Aut uti alter consistit de mente disponentis n. 64. 69
 Condicionem non sufficit semel extitisse, ubi sequitur effectus juris, ib. n. 65. 69
 Modus, vel condicio impossibilis, si ad nullum honestum finem adiciatur legato, impleri non debet; si verò ad honestum finem sit conversio in alium in c. Nos quidem, numer. 24. de Testam. 246
 Condicio impossibilis in ultimis voluntatibus habetur pro non scripta, si continet aliquid turpe; secus si alii turpe, qui impleri debet de facto si non potest de jure, ib. numer. 27. 246
 Condicio adjecta legato factio Religiose Superior possit se de illo intrinsece aliter ad idempum tanquam turpis habetur pro non adjecta, ibidem num. 39. & seqq. 247
 Condicio pro indirectum habitans Fratres Minores ad redditus annuos est turpis, ibid. num. 45. 248
 Condicio habetur pro non adimpleta, quando implementum non durat factio illius qui tenetur adimplere in c. Porrectum, n. 55. de Regular. 354
 Condicio nihil ponit inesse, etiam si sit tacita & à jure subintelligita in cap. Treugas, num. 47. de Treug. & pace. 582
 Conditiones que Matrimonii substantia seu illius bonis adversantur, vitiant Matrimonium in c. Si conditiones, num. 1. & seqq. de condit. appof. 38
 Condicio contra Matrimonii substantiam illud non vitiat si alter conjux oppositioni conditionis contradicat, ib. num. 3. 39
 Et idem si taceat, quia censetur contradicere & cur, ib. num. 4. 39
 Cautela pro mulieribus contra viros qui in Matrimonio sponuntur conditiones contra illius substantiam, ibidem num. 5. 39
 Condicio contra naturam Matrimonii vitiat illud, etiam si sit resolutiva, ibid. num. 6. & num. seqq. 39
 Condicio ut liceat viro aliam ducere, si uxori adulterium commiserit, an vitiet Matrimonium, ibid. n. 7. 39
 Condicio turpis vel impossibilis que Matrimonii substantiam seu illius bonis adversantur habetur pro non adjecta nec Matrimonium vitiat, sed vitietur, ibid. n. 9. 39
 Idem in ultimis voluntatibus, ibid. num. 10. 39
 Secus in contractibus qui vitiantur ex conditione turpi ut impossibili, ibid. num. 11. 39
 Conditiones impossibiles de jure vel de facto aut natura æquiparantur, ibid. num. 12. 39
 Condicio, contraheo tecum si es legitima, an vitiet Matrimonium si postea apparuerit mulierem illegitimam esse, ibid. num. 13. 39
 Condicio de præterito vel de presenti non suspendit actum ibid. num. 16. 39
 Condicio si es legitima, possibilis & honesta est, ibidem

num. 19. 40
 Conditiones ex sui natura impossibiles rejiciuntur à Matrimonio, non autem impossibiles ex accidenti, ibidem num. 20. 40
 Condicio de futuro non reddit actum nullum ab initio, sed suspendit, secus si condicio sit de presenti vel de præterito, ibid. num. 23. 40
 Condicionis turpis defectus in contractu Matrimonii appofite non vitiat Matrimonium, sed vitietur in cap. Quicunque, n. 1. de condit. appof. 36
 Condicio resolutiva, an vitiet Matrimonium vel potius vitietur, ibid. num. 2. 36
 Condicio, an & quando Matrimonium suspendat, an vitiet remissive, ibid. num. 3. 36
 Condicio impossibilis natura vitiat stipulationem in cap. Falsidicus, num. 100. de crim. fals. 158
 Condicio puritate perinde est ac si dispositio à principio fuisset pura in c. Mandato, n. 70. de simon. 57
 Conditionalis gratia superveniente impedimento ante implementum conditionis expirat in cap. Dilectus, il secundo, num. 7. de præb. 107
 Condicionis adimplete dies non retrotrahitur ad tempus dispositionis, quando ante impletam conditionem supervenit impedimentum, ibid. num. 8. 107
 Dispositio facta sub duplici conditione evanescit, nisi utraque condicio adimpleatur in c. Prudentes, n. 14. de donat. 234
 Verba que reperientur, siue que reperirentur tempore obitu faciant legatum conditionale, ibid. n. 15. 234
 Condicio que non advertatur substantie Religionis, si licita tenet, si illicita vitiat, sed non vitiat professionem in capite cum in Ecclesiis, n. 7. de major. obed. 505
 Condicio reservationis proprii, licet adversetur substantie Religionis, tamen ex communi opinione vitiat, & non vitiat ingressum, ibid. num. 9. 505
 Condicio resolutiva alias honesta, an vitiet Matrimonium carnale, ibid. num. 10. & 14. 506
 CONDUCERE aliquem pretio pro aliquo seculari quæritur, an & quando clericis vel Monachis liceat in c. Multa, num. 3. Ne cler. vel Monach. 614
 Conducere res secularium clericis non licet, nisi cogente necessitate, ibid. n. 6. 29. & 43. 614
 CONDUCTORI laico si clericus succedat jure hereditario, potest in conductione remanere usque ad præinitium tempus locacionis, ibid. num. 8. 614
 Conductor ad modicum tempus nullum dominium habet nec possessionem, sed nudam detentionem in c. Ex litteris, num. 14. de jurepat. 485
 Conductio ad non modicum tempus, dicitur quando excedit decennium vel est ad decennium in c. Nulli, num. 41. de rebus Eccles. non alien. 212
 Vide in ver. Locatio.
 Conferre habens de consilio alterius illo in remotis agente potest solus conferre in cap. Postulasti, numer. 9. de concess. præb. 189
 Secus si collatio sit simultanea vel fieri debeat de consensu alterius, ibid. num. 10. 189
 Conferre aliud est, aliud conferenti consentire in c. cum Ecclesia Vulterana, num. 5. de elect. 257
 Conferre habens de capitali consensu habere debet consensum saltem majoris partis, alias nulla est collatio, ibid. num. 9. 257
 CONFERRATUR verbum qualiter sit accipiendum in c. cum jam dudum, n. 51. 54. & 70. de præb. 93
 Conferens ignoranter beneficium tenetur ei cui contulit ad restituendum beneficium in c. Litteras, num. 29. de concess. præb. 185
 CONFESSIO occultis criminis propter quod Clericus renuit suscipere Ordines suo beneficio non annexos, an ei præjudicet, ita ut beneficio privari possit in cap. Quæris, n. 20. & num. seqq. usque ad num. 25. de stat. & qual. 280
 Quid si confessio emanaverit in foro contentioso, ib. au. mer. 21. 280
 Et quid si in foro penitentiali, ib. n. 22. 280
 Et quid si in foro mixto, ib. n. 23. 280
 Confessio Sacramentalis an sit nulla si fiat Sacerdoti in aliena diocesi commoranti etiam ibi approbato ad ordinario in c. Ne pro dilatione, n. 19. de pœn. & remiss. 298
 Confessio mulieris auditur, que sibi partem alicuius supposuit, vel propriam ex adulterio suscepit & hoc marito non vult detegere in c. Officii, n. 1. de pœn. & remiss. 282
 Sigillum confessionis, sicut & confessio est de necessitate sacramenti, de jure divino, ib. n. 27. 283
 Sigillum confessionis sine penitentis licentia nullus mortaliu violare potest, etiam pro salute totius mundi, ibi-

Et talis censetur licet tolli possit per Divinum miraculum, ibidem num. 11.
Coadjutor non datur aegroti, si morbus sit curabilis, sed ipsemet potest sibi Vicarium temporalem constituere ab Ordinario approbandum, ibidem num. 12. & seqq. 152
Coadjutor datur illi qui officium linguae vel oculorum amittit, ibidem num. 14. & 41. 152
Non autem monoculo, ibidem num. 15. & 70. 152
Item datur epileptico, ibidem num. 16. 152
Item decrepito, num. 17. 152
Item dementi vel furioso, num. 18. 152
Leprosus si sit Episcopus vel Superior non cogitur cedere, sed datur illi coadjutor, inferior autem removetur in totum, ibidem num. 19. & seqq. 152
Et quae sit ratio differentiae, ibidem num. 21. 152
Sed contra ibidem, vers. Tu dic melius. 152
Coadjutor quid sit, unde dicatur, quis detur, cui & quibus calibus & per quem, quod sit ejus officium, quae potestas & quando expiret, an detur invito & cujus expensis, an plures uni & unus pluribus dari possit, ibidem num. 22. 152
Coadjutores de jure communi non sumebantur nisi propter necessitatem regendi Ecclesiae, & hi non cum futura successione, ib. n. 23. 152
Coadjutor cum futura successione respectu beneficii nec titulum habet, nec possessionem, sed est fictus beneficium in c. Nulla, num. 54. & 66. de concess. prab. 177
Coadjutor de jure communi tenetur residere, ibidem numer. 59. 177
Coadjutor cum futura successione non potest choro, aut capitulo interesse, nec aliquid jurium canonicorum exercere contradicente coadjuto, ib. n. 60. 177
Coadjutori de jure datur certa portio ex redditibus beneficii in compensationem laborum, ib. n. 64. 178
Coadjutor cum futura successione distributiones non lucratur sibi, sed ad utilitatem coadjuti, nec quidquam percipit ex fructibus beneficii, ib. n. 64. 178
Coadjutor temporalis potest quodcumque amoveri, & alius in ejus locum subrogari, ib. n. 66. 178
Coadjutor cum futura successione quibus conditionibus detur Episcopo secundum antiquos canones, ibidem numer. 79. 179
Coadjutor dandus est Episcopo, qui propter incurabilem morbum pastorale officium exercere non potest in c. Ex parte, num. 1. de cler. aegrot. 151
Coadjutorum datio Episcopis & Superioribus Praelatis est de causis majoribus & pertinet ad solum Papam, ib. numero 2. 151
Coadjutor datur etiam invito, ib. n. 4. 151
Coadjutoris officium, quando expiret, ib. n. 9. 152
Coadjutor unde dicitur, ib. n. 13. & 20. 152
Coadjutoria cum futura successione quando expiret, ibidem numero 15. 152
Coadjutori cum futura successione acquiritur in beneficio jus ad rem, quod eveniente vacatione per obitum coadjuti efficitur jus plenum, nec est opus nova collatione, ib. n. 16. 153
Coadjutor datus Episcopo cum futura successione an possit administrare ea, quae sunt jurisdictionis spiritualis seu temporalis ipso Episcopo contradicente, ib. nu. 17. & seqq. usque ad n. 25. 152
Quid si sit status dementi vel alias omnino inhabili, ibid. num. 18. 152
Et quid si datus sit impedito vel non profus inhabili, ib. numero 19. 152
Coadjutor quid sit, ib. n. 21. 152
Coadjutor retinet in habitu potestatem & jurisdictionem, ibid. num. 22. 152
Coadjutor an quando possit beneficia conferre ib. n. 24. 152
Coadjutor alteri delegare non potest ea, quae coadjutor vult & potest per seipsum exercere, ib. n. 25. 152
Coadjutor non potest revocare quae coadjutor gessit in casibus sibi a jure vel consuetudine permixtis, ibidem numero 26. 152
Coadjutori conveniens habitatio est concedenda in rebus Episcopalis, ib. n. 27. 152
Coadjutor in consueto tribunali Episcopi jus reddere debet, ibid. num. 28. 152
Coadjutor dicitur habere curam animarum quoad exercitium, non autem quoad jus & habitum curae, in cap. De rectorib. n. 6. & 34. de cler. aegrot. 148
Coadjutor vivere debet de Ecclesiae proventibus, & inde recipere congruam portionem, ib. n. 8. 148
Appellatio a datione coadjutoris, & assignatae congruae datur ad effectum devolutivum tantum, ib. n. 11. 148
Coadjutori & coadjuto si redditus Ecclesiae non sufficiant uter sit preferendus, ib. n. 12. & seqq. 148

Coadjutor nec titulum habet, nec possessionem, sed nudum exercitium; titulus vero & possessio remanet penes coadjutum, ib. n. 35. 150
Coadjutor Vicarii Parochi potest matrimonio interesse & alius dare licentiam ut intersint in c. Quod nobis, n. 32. de clandest. despons. 30
Coadjutor datur Praetori inhabili, nec jurisdictionis transit in capitulum, in c. Quia diversitatem, num. 32. de concess. prab. 182
Vide in ver. Papa quoad coadjutorias.
CODICILLI non veniunt appellatione testamenti, nisi largi & improprè in c. cum esset, n. 5. de Test. 153
COEMETERIUM gaudet immunitate Ecclesiastica in c. Immunitatem n. 1. de Immun. Eccles. 610
Coemeterium & Ecclesia gaudet eodem privilegio & uno violato, censetur & aliud violatum in cap. Ecclesiae, num. 21. de Immun. Eccles. 610
COGITATIONIS penam nemo patitur in c. Dolentes, n. 24. de celebr. Missar. 548
Declaratur, n. 64. 549
COGNATI unde dicitur in c. Per tuas, n. 9. de Probat. 130
Cognitionem spirituales an contrahat compater qui in actu Baptismi interfuit non tenet, sed Presbitero tradidit baptizandum vel baptizatum de manu Presbiteri suscepti in c. Veniens, num. 1. & seqq. usque in finem de cognat. spir. 59
Cognatio spiritualis an possit contrahi per Procuratorem, ibidem num. 5. & 19. 60
Cognitionis spiritualis definitio, ibidem num. 6. 60
Cognatio spiritualis ex concilio Tridentino requirit tactum & designationem, ibidem num. 8. 60
Cognatio spiritualis inducitur a jure positivo ad instar generationis & naturae naturalis, ibid. num. 9. 60
Cognatio spiritualis imitatur naturam, ibid. num. 11. 60
Cognatio spiritualis inter fidelem & paganum non potest contrahi, ibidem num. 14. 60
Sed bene cum christiano mox futuro, ibidem num. 26. 61
Cognitionis spiritualis impedimenta restricta sunt ad terminos concilii Tridentini cui non est derogatum per Bullam Pii V. in c. Utrum autem, num. 1. vers. Hodie de cognat. spir. 53
Cognatio spiritualis non contrahitur per eam qui in actu Baptismi nullum praestat ministerium, ibid. n. 3. 54
Cognatio spiritualis an contrahatur inter concubinam & concubinam quae filium ex eo susceptum baptizatum tenent in cap. Si vir, num. 5. & seqq. usque in finem, de cognat. spir. 57
Cognatio spiritualis contrahitur a laico baptizante in extremo necessitatis articulo, ibidem num. 6. 57
Cognatio spiritualis quam contrahit pater baptizandum proprium filium ex concubina susceptum, impedit Matrimonium contrahendum & dirimit post contractum, ibid. num. 9. 57
Cognitionem spirituales non contrahit qui baptizatum non tenet, sed candelam tenet, juxta consuetudinem loci in c. Super eo, num. 2. de cognat. spir. 58
Cognatio spiritualis de jure communi oritur inter baptizatum & filium baptizantis, impediens & dirimens Matrimonium inter eos contrahendum in c. Ex litteris, n. 1. de cognat. spir. 62
Cognatio spiritualis olim triplex paternitas, compaternitas & fraternitas, sed haec ultima sublata est a concilio Tridentino, ibid. num. 2. 62
Filii duorum compatrum, nisi consuetudo repugnet, licite contrahunt, si per eorum neutrum deveniunt est ad compaternitatem, alii separantur in cap. Utrum, n. 1. de cognat. spir. 50
Cognitionis spiritualis impedimentum est juris mere Ecclesiasticae d. c. Ex litteris, num. 7. de cognat. spir. 62
Et an dotis accessio sit causa sufficiens dispensandi, ibidem num. 8. & 17. 62
Cognatio spiritualis major est & difficilior solvitur quam carnalis, ibidem num. 14. 63
Cognitionem spirituales contrahit puella novem annorum quae infantem levavit de Sacro Fonte; & cum ea Gregorius XIII. noluit dispensare, ibidem num. 15. 63
Magis vitanda eorum conjugia qui ad nos per spirituales quam per carnales cognitionem adtinent, ibidem numero 12. 63
Cognitionis legalis impedimentum a concilio Generali non est sublatum in c. Non debet, n. 25. de coaegnantibus & affinit. 69
Cognitio quae tendit ad destructionem vel confirmationem actus, debet ab eo precedere qui potest actum celebrare in c. cum venissent, num. 13. de jud. 15
COITUS primus inter conjuges non est gratuitus in c. Ex publico, num. 5. de convers. conjug. 419
COLLATIO beneficii dicitur donatio in c. Postulasti, num. 4. 419

num. 5. de concess. prab. & in c. cum accessissent, n. 9. de consti. 98
COLLATIO beneficii, non obstante collatione alteri facta intelligitur de invalida in c. consultacionibus, num. 54. de cler. aegrot. 157
Collatio beneficii non est actus ordinis, sed jurisdictionis in cap. Vel non est compos, numero 24. de tempor. Ordin. 341
Collatio beneficiorum alia necessaria, alia voluntaria in c. Ex frequentibus, num. 3. de insti. 169
Collatio necessaria non est donatio, ibidem num. 6. & seqq. 169
Collatio Parochialis est debita magis idoneo praelecto in concursu, ibidem num. 7. 169
Reliqua in verbo Beneficium & in verbo Praebendarum Collatio.
Collatio si sit simultanea inter Episcopum & capitulum, Episcopo suspensio, jus conferendi ad capitulum devolvitur in cap. Quia diversitatem, num. 15. de concess. prab. 181
Collatio beneficii facta excommunicato. Vide in verbo Excommunicationis effectus.
Collatio cur habeat vim electionis & confirmationis in cap. Nullus, num. 25. de elect. 201
Collatio pertinet ad capitulum & Praetorem, lapsu temporis ad alium non transit in c. Postulasti, num. 1. de concess. prab. 189
COLLECTA si imponitur Episcopo pro se & clericis patronis pro se, Ecclesia debet contribuere simul cum clericis, non autem cum Episcopo in c. cum propter, num. 18. de jure patron. 199
Collecta quae imponitur personis pro rebus est muosus patrimonialis i. c. Licet, n. 19. de cenib. 508
Collecta an sit munus extraordinarium & an ex statu inferiorum possit fieri ordinario, ibid. n. 30. 509
Collecta aliqua ab Episcopo imponi non potest Ecclesiae sibi subjectis praeter charitativum subsidium in capite conquirens, num. 9. & 38. de off. Ordin. 539 & 542
Collectam imponere Ecclesiae, vel clericis excommunicati sunt etiam Imperialis vel Regali persequantur dignitate, de immun. Eccles. c. non minus, n. 3. 594
Collectam pro subsidio laicorum Episcopus imponere non potest clericis sine consensu cleri, ibid. n. 23. 595
Nec sufficit consensus capituli, ibid. n. 24. 595
Collectam clerici nec tenentur, nec possunt solvere ad relevandas necessitates vel utilitates laicorum tantum, ibid. num. 26. 596
Sed ubi versatur necessitas vel utilitas laicorum simul & clericorum possunt clerici illam solvere concurrentibus aliis requisitis, ibid. 596
Collectam tenentur solvere omnes qui gravati poterant oneribus in quorum locum collecta successit, ibidem n. 45. 597
Ad collectas quae ob pestem imponuntur, de jure civili tenentur etiam habentes exemptionem generalem ab oneribus personalibus rebus & mixtis, ib. n. 56. 598
Secus de jure canon. ibid. n. 57. 598
Collectae Ecclesiae ac personis Ecclesiasticis earumque bonis sine Apostolica autoritate per laicos vel alios imponi & exigi non possunt etiam a sponte dantibus in c. consuetudines, n. 68. de consuetudine. 179
Vide in ver. Clericus quoad exemptionem ab oneribus.
COLLECTOR decimae si capiat calices vel missalia aut alta ornamenta Divinis Officiis deputata an possit puniri ab Ordinario in c. Studuisti, n. 17. de off. legati. 502
Collector Portugalliae an possit cognoscere causas appellationum a sententiis commissarii cruciatae, non obstante clausula Appellatione remota, ibid. n. 18. & seqq. usque in fin. 503
Quid de jure communi, ibid. num. 19. 503
Et quid vigore facultatum, num. 37. 503
Collector Portugalliae facultatem habet cognoscendi causam, tam per viam querelae, quam appellationis quibusvis iudicibus etiam Sedis Apostolicae delegatis, ib. num. 37. 503
Collector Portugalliae ex consuetudine admittit appellationes etiam ad Papam interpositas, ibid. n. 48. 504
Subcollectoris commissio facta a collectore potest per testes probari in cap. cum in jure, num. 36. de offic. Delegat. 492
COLLEGIATAM etiam Parochialem obtinens infra annum non promotus ad ordinem Presbiteratus non est privatus ipso jure, sed privandus monitione praemissa in c. cum in curiis, n. 22. & n. seqq. usque ad num. 35. de elect. 235
Collegiata omnis naturaliter electiva est respectu Praelati in cap. Nullus, num. 45. de elect. 202
Collegiata Ecclesia non dicitur quae per consuetudinem

desit esse collegiata in c. De multa, n. 44. de prab. 113
Vide in verb. Ecclesia Collegiata.
COLLEGIUM ipsum censetur eligere, cum electio fit a compromissariis in c. causam, num. 9. de elect. 238
Collegium ex universo sumitur & loco unius personae habetur in cap. Nullus, num. 29. de elect. 201
Collegium non facit societas privata, sed publica autoritas, ibid. num. 44. 202
Collegium quodcumque representat singularis persona, licet Collegium non faciat in c. Licet de vitanda, n. 66. de elect. 218
Collegium in quo sunt pari formiter clerici & laici in dubio censetur Ecclesiasticum in c. Non magnopere, n. 11. Ne cler. vel Monach. 621
Collegium Doctorum utriusque Juris quale censetur, ib. num. 12. 621
De collegiis diversis an & quando quis esse possit, ibid. num. 27. 622
Collegio sublato an Ecclesia desinat esse collegiata in c. cum sit ars, n. 33. de etar. & qual. 402
Collegium conservatur in uno, ibid. num. 35. 402
Collegium quid & in quo differat ab Universitate in cap. Responso, n. 37. de sent. excomm. 355
Consules mercatorum non faciunt collegium, ibidem num. 46. 336
Collegium & Universitas non dicitur persona vera, sed ficta & representata carens anima & baptismo, ibidem num. 64. & num. seqq. 637
Universitas vel Collegium an ab inferioribus a Papa excommunicari valeat, ibid. num. 79. & seqq. usque ad num. 88. 338
Collegii major pars si delinquat, collegium ipsum dicitur deliquisse, ibid. n. 85. 338
Collegio Judicorum vel alius illicito legari non potest, singularibus personis secus in c. Recolentes, num. 26. de statu Monachor. 439
Ad esse Collegii non requiritur ut habeat Praetorem in c. Quia propter, num. 73. de elect. 168
Collegia cessante exemptione habent Ordinarium pro capite exempta vero Papam, ibid. n. 74. 168
Collegium assumit naturam a personis ex quibus componitur in c. In praesentia, num. 105. de probat. 117
Collegium habet intentionem fundatam super jure eligendi Praetorem in collegiata Ecclesia in cap. cum terra, n. 2. de elect. 243
Collegium tres homines faciunt, duo congregationem in c. Veitra, n. 91. de cohabit. cler. & mulier. 12
Major pars collegii non sufficit in statutis quae sunt contra jus alicuius competentis in cap. cum dilectus, num. 15. de consuetud. 187
Major pars collegii non potest praedecare minori, si actus sint voluntarii, secus si necessarii vel ob publicam utilitatem, ibid. num. 48. 190
Majoris partis factum in jure Universitatis vel collegii praedecatur minori secus in jure singulari, ib. n. 50. 190
Collegio accusato illius personae promovendi possunt, nisi in accusatione sint specialiter nominatae in c. Omnipotens, num. 6. de Accusat. 2
Collegii jus & quasi possessio ex quibus colligatur in c. Postulasti, n. 5. & 15. de Jurepar. 505
Collegii jus de jure communi habent Ecclesiae Cathedralis & Regulares quae ad congregationem tenendam sufficienter sunt dotatae & quae in communi vivunt, ibid. num. 6. 505
Collegii jus in uno retinetur, ibid. num. 7. 505
COLLUDENS in causa beneficii, privari debet beneficio, in cap. Audivimus, n. 2. de collus. deteg. 174
COLLUSIO quid sit, ibid. num. 4. 174
Gesta per Collusionem non tenent, ibid. n. 5. 174
COLORES an liceat mercari ad colorandam mulierem, vel virum in capite Multa, numer. 61. Ne cler. vel Monach. 617
COLUMBA per quam Ravennates Archiepiscopi eligebantur a Corvo dicitur occisa in cap. Quia propter, num. 4. de elect. 264
COMMENDA non mutat statum beneficii in c. In Ecclesiis, num. 16. de capell. Monach. 472
Commenda cessante per obitum Commendatarii beneficii non vacat per obitum, sed eo modo quo vacabat ante commendam, ibid. num. 17. 472
Commenda non est vere titulus, ibid. n. 19. 472
Commendae nostri temporis magis participant de collatione & vero titulo, quam de deposito simplici in c. Dudum il secundo, num. 18. de elect. 249
Commendae de jure communi non inducebant incompatibilitatem, secus post Concilium Tridentinum, ibid. num. 41. 249
Commendae ad sex menses in beneficiis curatis quae licet